

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு கி. மனோகரன்]

குறித்து மேற்கொண்ட செலவும், முந்தைய ஆண்டுகளில் தவறான கணக்கு வகைப்பாடுகளைத் திருத்தியதில் தொகை ஈடு செய்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட செலவும், 1973-74 ஆம் ஆண்டு மிகைச் செலவு ஏற்பட்ட முக்கிய இனங்களாகும். ஒவ்வோர் இனத்திலும் செலவு மிகையானதற்குக் காரணங்கள் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் விரிவான அறிக்கையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

3. 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்குரிய மிகைச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கையை இம் மன்றம் ஏற்று இசைவளிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6. வரவு செலவுத் திட்டம் 1979-80 வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில் வளர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற மானியங்களின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்நாடு தொழிற்சாலைகளில் முன்னணியில் இருந்த ஒரு மாநிலமாகத் திகழ்ந்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தப் பெருமையை இழந்துவிட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இந்த கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் வெளியிட்டிருப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். அவ்வாறு செய்யவில்லை, சில அரசாணைகளை, மேலும் சில அரசுக் குறிப்புகளை இந்தக் கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் அதிகமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, அடிப்படையாகத் தொழில் முன்னேற்றவாதக் கான முறையான திட்டங்கள் யாவை? நாம் இன்றைக்கு ஏற்கனவே இருந்த முன்னேற்றப் பாதையில் இருந்து பின்னே சென்று கொண்டிருக்கிறோமே, இதற்கு என்ன காரணங்கள்? அந்தக் காரணங்கள் ஏற்பட வேறு என்ன காரணங்கள் அடிப்படையாக அமைந்தன? அவைகளை அகற்ற இந்த அரசு என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது? என்பவை

[முற்பகல் 11-00]

களையெல்லாம் இந்தக் கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் காணமுடியவில்லை. இது பெருத்த ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. ஒரு உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய நாடு விவசாயிகள் அதிகமாக வாழுகின்ற நாடு. 80 சதவீதம் கிராமப் புறங்களில் விவசாயிகளாக வாழ்கிறார்கள்.

[திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

ஆகையினால் இந்தத் துறை முன்னேற வேண்டுமானாலும் அல்லது வேறு துறை முன்னேற வேண்டுமானாலும் எல்லாத் துறைகளுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கின்ற விவசாயத் துறை முன்னேறியாக வேண்டும். அந்த விவசாயத் துறை முன்னேறினால்தான் தொழில் துறை முன்னேற முடியும். ஆகவே தொழில் வளர்ச்சி நாட்டிலே ஏற்பட வேண்டுமென்றால் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு தொழில் முன்னேற்றம் எப்படி ஊக்கம் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவேண்டுமோ அப்படி அமையவேண்டும். விவசாயம் முன்னேறவேண்டுமென்றால் தொழில் துறையிலே எந்த எந்த வகையிலே அதை முன்னேற்றுவதற்கு அது பயன்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தொழில் துறையினுடைய கொள்கை வகுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு மாறாக வேறு எந்தக் கொள்கையை நீங்கள் வகுத்தாலும் நிச்சயமாக ஒட்டுமொத்தமான முன்னேற்றத்தை நாம் காணமுடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்தாகவேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் — திரு பி. எச். பாண்டியன்
தலைமை)

இன்றைக்குத் தொழில் துறையிலே முன்னேறவேண்டுமென்றால் நமக்கு முதலீடு செய்வதற்கு நிறையப் பணம் தேவை. நிறையப் பணம் தேவை என்றால் நிறையப் பணம் எங்கேயிருந்து வரும்; நிறைந்த மக்கள் எங்கே இருக்கின்றார்களோ அங்கே இருந்து தான் வரவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே நிறைந்த மக்கள் விவசாயத்திலேதான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயத் துறை மேம்பாடு அடைந்தால்தான் அங்கே பணப்புழக்கம் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தின் வாயிலாகத்தான் நமக்கு முதலீட்டுக்குப் பணம் கிடைக்கும். அதுதான் நமக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதனை முன்னேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதைப் பயன்படுத்தி இதனை முன்னேற்றியாகவேண்டும். அதிலிருந்து வருமானத்தைப் பெற்று, அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்தி அவர்களிடத்திலே சேமிப்புகள் வருவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கி அந்த சேமிப்புகள் பெட்டிகளிலே அடங்கிவிடாமல் முதலீடு செய்யக்கூடிய வகையிலே தொழில் துறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த டெவலப்மெண்ட் சர்க்கிள் கம்ப்ளீட் ஆகும். அப்படியில்லாமல் அது வேறு, இதுவேறு என்ற நிலையில் நம்முடைய தொழில் துறை இயங்குகிறதோ என்ற சந்தேகம்தான் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பார்க்கிற போது நமக்கு ஏற்படுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

விவசாயத் துறையின் முன்னேற்றம் எவை எவற்றிற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றன, தொழில் துறையினுடைய அடிப்படைகள் எவை எவை என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு இணைக்க, கோஆர்டினைட் செய்து நாம் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். தொழில்துறை அவைகளையெல்லாம் கோஆர்டினைட் செய்கிறதா? மற்ற துறைகளைச் சார்ந்தவர்களையெல்லாம் உட்காரவைத்து அவ்வப்போது பேசி எந்த எந்த வகைகளிலே ஒவ்வொரு துறையிலேயும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பயன்படமுடியுமோ செயல்பட முடியுமோ அதைச் செய்யமுடியும், அதைச் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை அதைத்தான் நாயுடம்மா கமிஷன் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. நாயுடம்மா கமிஷன் மூலமாகச் சொன்னது எல்லாம், மூலமான ஒரு கருத்து, தொழில் துறை முன்னேற்றவதற்கு மூலப்பொருட்கள் எங்கெங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கின்றனவோ அங்கங்கு தொழில்களை ஏற்படுத்தி மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கின்ற இடங்களிலே மூலப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிற வகையில் நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி இந்தத் துறையை முன்னேற்றவேண்டும் என்பதுதான். அப்படித்தான் டாக்டர் நாயுடம்மா கமிஷன் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. எந்த வகையிலே அதற்கு இந்தத்துறை செயல்படுகிறது என்ற விளக்கம் எல்லாம் இந்த கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்திலே சொல்லப்படவில்லை. புள்ளிவிவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. கிராப்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் டோர புரவைட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் டோர, புள்ளி விவரங்கள் உண்மைக்கு மாறானவற்றிற்கு மற்றொரு பெயர் என்று எல்லோரும் சொல்வார்கள்.

“Statistical data is a different name for utter lies and Falshood”

அது எல்லோர்க்கும் தெரிந்த உண்மை. நாமே நம்மை ஏமாற்றிக் கொள்கிற அளவிற்கு அமைந்துவிடும். புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்காமல் எதை எதை எப்படி எப்படி இணைக்க வேண்டும். திட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் நிதி ஆதாரங்கள் என்ன என்ன, டெக்னிக்கல் எக்பர்டைஸ் எங்கெங்கிருந்து வருகிறது, எங்கெங்கிருந்து மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கின்றன இவைகளையெல்லாம் இணைக்கின்ற முறையிலே ஒரு பெர்ஸ்பெக்டிவ் அசஸ்மெண்ட் இருக்கிறதா என்றால் அது இல்லை. இந்த நிலையில் இன்றைக்கு தொழில் துறையில் ஒரு தொய்வு ஏற்பட்ட காரணத்தால் நம்முடைய தமிழகம் சிறப்பான இடத்தை இன்றைக்கு இழந்துநிற்கிறது. அதை சொல்லிக் கொள்வதிலே எனக்கு மகிழ்ச்சியில்லை. மிக வருத்தத்தோடுதான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக, ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பெற்றது. வடஆற்காடு மாவட்டத்தில், ஜவ்வாது மலைப் பகுதி. அந்த ஜவ்வாது மலையிலே மிக மூலமான பொருள் சந்தனம்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

தமிழகத்திலே கிடைக்கின்ற சந்தனச் செல்வத்தில் சுமார் 80% வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஜவ்வாது மலையிலேயே கிடைக்கிறது. அது வெளி மாநிலங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏலம் விடப்பட்டு நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை நாம் இழந்து கொண்டிருந்தோம். ஆகையினாலே, நான் பல்லாண்டுகளாக, நான் சட்டமன்ற உறுப்பினனாக எப்பொழுது வந்தேனோ அன்றையிலிருந்து, வற்புறுத்தி வருகிறேன், அங்கு சந்தனத் தொழிற்சாலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அதனைச் சார்ந்திருக்கிற, 'அலைட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்', சோப்பு ஆயில், பவுடர், என்கின்ற மற்ற தொடர்புடைய பொருள்களுக்குரிய இன்டஸ்ட்ரீஸ்களை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக, ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 4 கோடி, ரூ. 5 கோடி வருமானம் கிடைக்கிறது என்று, உத்திரப் பிரதேசக்காரர்களுக்கும், கர்நாடகாவிலே இருக்கிறவர்களுக்கும், நம்முடைய சந்தனத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு நாம் எவ்விதமான லாபத்தையும் பெறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால், வருஷத்தில், கிடைக்கக்கூடிய 4 கோடியிலே, ரூ. 1½ கோடி ஒரு ஆண்டிற்குத் ஒதுக்கித் தாருங்கள். அப்படி ஒதுக்கித் தந்தால் நல்ல தொழிற்சாலையை நீங்கள் ஏற்படுத்த முடியும்.

அது மட்டுமல்ல, நாயுடம்மா கமிட்டி சொல்லியிருக்கிற அடிப்படையிலே, மூலப்பொருள் என்கே கிடைக்கிறதோ, அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே, அதை ஜவ்வாது மலைச் சாரலிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை என்னுடைய தொகுதி என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அது ஜவ்வாது மலை ஸ்கீம் என்று ஆலங்காயம் பகுதியில் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதை சிபாரிசு செய்வது நான் மட்டும் அல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவையிலே இருந்தபொழுது, அண்ணா அவர்கள் மிக அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொன்ன தொழிற்சாலை, இந்த சந்தனத் தொழிற்சாலை. ஜவ்வாது மலையில், ஆலங்காயத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு தடவை அண்ணா அவர்கள் ஆலங்காயத்திற்கு வந்து, இரண்டு நாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்து, ஜவ்வாது மலை சந்தன மரங்களைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் சேகரித்து, சந்தன மரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று, இங்கே, சட்ட சபையிலே, பேசினார்கள். அவருடைய ஆசை நிறைவேற வேண்டாமா? அவருடைய ஆசை நிறைவேறுவதன் வாயிலாக, நாட்டு மக்களுடைய நலிவு தீரும் என்ற வகையிலே அதை நிறைவேற்றக்கூடாதா? அதற்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. நான் நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன், மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டு, உடனடியாக அதற்கான ஒரு ஸ்கீம் தயார் செய்தார்கள். தயார் செய்தால் இன்றைக்கு

1979 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

என்ன சொல்கிறார்கள்? மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் துறை அமைச்சர் அதற்குத் தடையாக இருக்கிறார். காரணம் என்ன?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கர்நாடக அரசாங்கம், உத்திரப் ப்ரதேசத்திலே இருக்கக்கூடிய— வட புலத்திலே இருக்கக்கூடிய சிலர், நம்முடைய ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்களைப் பார்த்து, எப்படியாவது, தமிழகத்திலே, இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்பட விடாமல் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்றும், அதன் அடிப்படையிலே; அவர்கள் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு உரிமம் கொடுக்கிற இடத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் அதை மறுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அது உண்மையாக இருக்குமேயானால்— அதைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை இந்து பத்திரிகையிலும் சில நாட்களுக்கு முன்னால் வந்தது. இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் கர்நாடக மாநிலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்தக் கர்நாடக மாநிலம் மத்திய அரசாங்கத்தின்மீது அதை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்ற பெரிய கட்டுரையும் இந்துப் பத்திரிகையிலே வந்தது. அது எந்த அளவு உண்மை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்குமேயானால்— இந்த அரசு மத்திய அரசோடு போராட வேண்டும். வட புலத்திலே இருப்பவர்கள், வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்குத் தேய்கிறது என்பது இன்றைக்குக் கூட உண்மையாக இருக்குமானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், தமிழ் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நாம் எடுக்கின்ற முயற்சிக்கு, வட புலத்தினுடைய நன்மையைக் காக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஒரு நன்மையை அவர்கள் தடை செய்வார்களானால், இந்திய நாட்டினுடைய சமஷ்டித் தத்துவமே தடை செய்யப்படும் என்பதை அவர்கள் கவனத்திலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் அப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றால், மாநில அரசு என்ன செய்யவேண்டும்? ஏன் அவர்களிடத்தில் போராடவில்லை? போராடி, இந்தத் தொழிற்சாலையை நாங்கள் ஏற்படுத்தித் தான் தீருவோம் என்கிற விஷயங்களை அவர்களிடத்திலே கேட்பதற்கு என்ன? மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எங்கே குத்துகிறது, எங்கே குடைகிறது? அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். எங்களிடத்திலே சந்தனம் இருக்கிறது, சந்தனம் தயாரிக்கின்ற, உற்பத்தியாகின்ற இடத்திலே தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் விரும்பு

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

கிறோம். மைசூர் மாநிலத்திலே வைத்துக்கொள்கிறார்கள், கர்நாடக மாநிலத்திலே வைத்துக் கொள்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் அறிவாளிகள், நாம் எல்லாம் ஏமாந்தவர்களா?

[முற்பகல் 11 - 10]

அந்த மாதிரியான எண்ணம் அவர்களுக்கு. இதை ஒரு சவாலாக முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாடுபட்டு திட்டம்போட்டு அந்த 1½ கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்காக இடம் பார்ப்பதற்காக நாம் பல நாட்கள் வெய்யிலிலும், மழையிலும், முள்ளிலும், கல்லிலும் திரிந்து பல நாட்கள் பேசி, அலைந்து திரிந்து அந்த திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு அது இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படும் நிலையில் இருக்கிறபோது அதற்கு உரிமம் தர மாட்டோம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லி விடுமேயானால், அதற்காக மாநில அரசாங்கம் அதை போராடிப் பெற்றுத் தரவில்லை என்று சொன்னால் என்னைப் பொருத்தவரையில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து நான் உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூட, தயார். நான் முஸ்லீம் என்ற முறையில் மற்ற நாட்களில் உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடாது. வேண்டுமானால் ரம்சான் மாதத்திலேயே போராட்டத்தை வைத்துக் கொண்டால், காலையில் 5 மணியிலிருந்து 7 மணி வரை உண்ணாவிரதம் என்று ரம்சான் மாதத்தில் உண்டு. சாகும் வரையில் உண்ணாவிரதம் இருந்து இதற்காக போராடுவோம்.

நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் நமது முதல்வர் அவர்களுக்கு இதில் வேகம் வரடவண்டும் என்று அவர்களுக்கு அந்த உணர்வை தரவேண்டும் என்பதற்காக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் மக்களுடைய சார்பாகச் சொல்கிறேன். அதைப் போராடிப் பெற வேண்டும் நாம். நமது ஜெயபால் அவர்களும் இதற்காக மார் தட்டி அறைகூவல் விடுத்திருக்கிறார். அதனால் எனக்கு கவலை இல்லை. இதை எப்படிகும் போராடிப் பெற வேண்டும், அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

இன்னொன்றையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நான் இதைப்பற்றி அவரிடம் பேசியிருக்கிறேன். பாராளுமன்றத்தின் பொது நிறுவனங்கள் குழு நேற்றைக்கு முன் தினம் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. அதிலே தோல் தொழிற்சாலையைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை நமது தமிழ்நாட்டிற்கு பெருமை தேடித்தரும் அளவிலே இருந்தது. ஆனால் என்னவோ தெரியவில்லை மத்திய அரசாங்கம் இந்த தொழிலிலே

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தமிழகம் பெற்றிருக்கிற சிறப்பான இடத்தை வடபுலத்திற்கு கொண்டுபோக வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலோ என்னவோ கட்டாயத்தின் பேரில் தமிழகத்திலிருந்தே இந்தத் தொழிலை எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு இன்றைக்கு சூழ்நிலையை தயாராக்கியிருக்கிறது.

ஆனால் நாம் அதை கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். லெதர் டெவலப்மெண்ட் போர்டு ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இந்த தோல் தொழிலை எந்தெந்த விதத்திலே மாற்றியமைத்தால் ஏற்றுமதிப் பொருளாக மாறுமோ அந்த விதத்திலே உற்பத்தி ஆவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். லெதர் என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் பாதி பதனிடப்படுகிற தோல்களை, ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்று ஒரு கட்டுப்பாடு இருந்தது. அந்தக் கட்டுப்பாட்டையெல்லாம் கிஞ்சித்தும் நினைக்காமல் இருந்து விட்டதன் காரணமாக ஏற்கெனவே இருந்த ஏற்றுமதியிலிருந்து இன்றைக்குக் குறைந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமைக்கு நாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நாயுடம்மா கமிட்டியில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூலப் பொருள் கிடைக்கின்ற இடத்தில் தொழிலைத் தொடங்குங்கள் என்று. நான் அதனால்தான் சொன்னேன் ஆம்பூர், வாணியம்பாடி, ராணிப்பேட்டை ஆகிய பகுதிகளிலே இதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று. ராணிப்பேட்டையில் ஏற்கெனவே வைத்திருக்கிறார்கள்—சிப்காட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்திலேயே மேலும் மேலும் வையுங்கள் என்று நான் குறிப்பிட மாட்டேன். அது பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். டி—சென்ட்ரலைசேஷன் ஆப் இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்று வர வேண்டும். ஆகவே ஆம்பூர், வாணியம் பாடி பகுதிகளிலே தயவுசெய்து இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பியுங்கள். அது மேன்மேலும் மக்களுக்கு நன்மையை கொடுக்கும். இப்படி அருகில் மூலப் பொருள் கிடைக்கும் இடத்திலேயே ஆரம்பித்தால் அது மிகவும் நல்லது. நாட்டாம்பள்ளி பகுதியிலே தேங்காய் மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அந்த மரங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு எத்தனையோ தொழிற்சாலைகளை நடத்தலாம். நாட்டாம்பள்ளி பகுதியிலே அவைகளை ஏற்படுத்தினால் மிக நன்மையாக இருக்கும்.

எண்ணெய் எடுக்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாம். இப்படி எங்கெங்கு மூலப் பொருள்கள் கிடைத்தாலும் அந்தந்த இடங்களில் அந்தந்த மூலப் பொருள்களை வைத்து தொழிற்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே அடிப்படையில் தான் வாணியம்பாடியிலும் லெதர் இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். லெதர் கார்மெண்ட்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாம், புட்வேர்ஸ் — பாத அணிகள் தயாரிக்கும் இன்டஸ்ட்ரியை உருவாக்கலாம். லெதர் மணி பர்ஸ்கள், இப்பொழுது அதிகமாக தேவைப்படுகின்றன. அவைகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாம். இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்துவதற்கான பூர்வாங்க வேலைகளை, ஏற்பாடுகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டிலேயே துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது முதலமைச்சரவர்கள் இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் நேரிடையாக ஒரு முறை வந்து பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு அந்தந்த தொழில்களைப் பற்றி ஒரு ஐடியா பிறக்கும். நான் கூட அழைத்திருக்கிறேன். அடுத்த மாதம் மே மாதத்திலே வருவதாக எவக்கு வாக்கு கூட அளித்திருக்கிறார்கள். அதை இங்கேயே சொல்லி குறிப்பேட்டிலும் ஏற்றிவிடுகிறேன். அடுத்து லெதர் சர்வீஸ் சென்டர் கூட ஒன்றை தொடங்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு கிராம-கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அது சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. அதை அவர்கள் கையாலே திறந்து வைத்து அதன் உள்ளே சென்று பார்த்தால்தான் அந்த இன்டஸ்ட்ரியைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு ஐடியா கிடைக்கும்.

ஆகையினால் முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரில் வந்து அவைகளையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அதனால் தமிழகத் திற்கு சில நன்மைகள் கிடைக்கும். இந்த இன்டஸ்ட்ரி மிக நல்ல தொழில். அது ஒரு காமதேனு போல. சுமார் 30 கோடி வருவாய் வந்துக் கொண்டிருந்த இன்டஸ்ட்ரி இப்பொழுது 300 கோடி ரூபாயை பெற்றுத் தந்து கொண்டிருக்கிறது—ஏற்றுமதி மூலமாக. நான் கூட 5 கோடி ரூபாய்க்கு களவு போனது என்று சொன்னபோது, எப்படி அவ்வளவு போனது அந்த அளவுக்கு செய்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுதுதான் அவருக்கு இதைப்பற்றி முழுமையாகத் தெரியுமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டது. சுமார் 300 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அது இன்னும் உயர்வதற்கு வழி உண்டு.

1979 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அவ்வளவு நல்ல தொழில்: அதை முன்னேற்றுவதற்கு நமது மூதல்வர் அவர்கள் தயவுசெய்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சங்கு குளிக்கும் தொழில் என்று கூட ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே நடைமுறைகள் சரியாக இல்லை என்று நான் அண்மையிலே தூத்துக்குடி போயிருந்தபோது கேள்விப்பட்டேன். அங்கே அவர்கள் சங்கு குளிக்கிறார்கள். அப்படி குளித்து எடுத்த சங்குகளையெல்லாம் லட்சக்கணக்கிலே தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான சங்குகள் தேக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நான் கேள்விப்பட்ட விவரங்களிலிருந்து மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அதற்கு நல்ல டிமாண்டுகள் இருக்கின்றன என்றும் ஆனால் அங்கே நடைமுறைகள் சரியாகப் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்றும் அதன் காரணமாக லட்சக்கணக்கான சங்குகள் இன்றைக்கு கெட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும், அதனால் அதனுடைய விலைகள் எல்லாம் குறைந்துக் கொண்டு இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நான் அதை குற்றம் சாட்டுவதற்காக எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அங்கே பலவிதமான தவறுகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள், அவைகள் தவிர்க்கப் படவேண்டும் என்பதற்காக உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

ஒன்று அந்தச் சங்குகளை விளைவிப்பதில் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்காமல் அங்கே 2 தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றனவாம். ஒன்று முருகன் சங்கு கம்பெனி என்று இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு குறுப்பிட்ட ரேட்டிலே சப்ளை செய்கிறார்கள். இரண்டாவதாக அந்தத் தொழிலிலே செந்தில் முருகன் சங்கு கம்பெனி என்று உருவாகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் அந்தச் சங்குகள் சப்ளை தேவை என்று கேட்கப்பட்டு, அந்த இடத்திற்கு டெபுடி டைரக்டர் ஜெயபாஸ்கர் அவர்கள் அங்கே சென்று பார்த்து இருக்கிறார். பார்த்ததில் அவர்கள் எந்த இடத்தில் இருப்பதாகச் சொன்னார்களோ அந்த இடமே இல்லை. அதி எப்படி நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தச் சங்கத் திலே குறைந்த விலைக்கு சங்குகளைப் பெற்று, அதை 1 ரூபாய் 2 ரூபாய் அதிகம் வைத்து முருகன் கம்பெனிக்காரர்களுக்கு விற்பது போல் போட்டுவிடுவது. அதை அவர்கள் இன்னும் 2 ரூபாய் 3 ரூபாய் அதிகமாக வைத்து விற்பது. நம்முடைய மீன் வளத்துறை என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதையெல்லாம் சரியாக ஆராய்ந்து பார்ப்பது கிடையாது.....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சங்கு விற்பனையில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்களை,

[க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

அங்கே ஏற்கெனவே முருகன் சங்கு கம்பெனி என்ற நிறுவனம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது இன்னொரு சங்கு கம்பெனி செந்தில் முருகன் என்ற பெயரில் தொடங்குவதற்கு அனுமதி கேட்டு துறையிடம் வந்தவுடனே அதன்மேல் நாங்கள் விசாரணை செய்தோம். நாங்கள் விசாரணை செய்தோம் என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை தூத்துக்குடியில் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறதா என்பதை பற்றி விசாரணை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே விசாரணைக்கு பிறகு கொடுக்கப்பட்டதா என்பதை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தயவுசெய்து சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இன்னும் பாதியில்தான் இருக்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் போனால் தான் உங்களுக்குத் தெரியும். நான் சொல்வது ஏற்கெனவே நல்ல மார்க்கெட் இருக்கிறது. நீங்களே ஏன் ஒரு சேல்ஸ் சென்டர் கல்கத்தாவில் ஆரம்பிக்கக்கூடாது. கல்கத்தாவில் விற்பனை ஆகிறது என்று சொன்னால் அரசாங்க சார்பில் அங்கே ஏன் ஒரு சேல்ஸ் சென்டர் ஆரம்பித்து, உடனுக்குடன் அனுப்பி சேல்ஸ் சென்டர் மூலம் விற்கக்கூடாது. அதை விட்டு விட்டு ஒட்டுமொத்தமாக யாரோ ஒருவர், சுயோடா கம்பெனி, செந்தில் முருகன் என்ற பெயரில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒரு கோட்டா கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி கோட்டா கொடுக்கப்பட்ட பிறகு டெபுடி டைரக்டர் ஆப் பிஷரிஸ் போய் பார்வையிட்டு இருக்கிறார். பார்த்தபிறகு அங்கே அந்தக் கம்பெனியே இல்லை. அவர்களிடமிருந்து வாங்குவது, முருகன் கம்பெனிக்கு கொடுத்து விடுவது, முருகன் கம்பெனிக்குக் கொடுத்தார் என்று சொன்னால் மேலே ஒரு ரூபாய் அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுவார்கள். இதை யறிந்த டெபுடி டைரக்டர் ஜெயபாஸ்கர் உடனடியாக அந்த லைசென்சை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்திருக்கிறதென்றால் மேல் மட்டத்தில் இருந்து அந்த லைசென்சை மீண்டும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : கட்டாயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு வேண்டுமானால் ஆதாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் கட்டாயத்தின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தால் அதற்கு ஆதாரம் இருக்கும். ஆகவே, கட்டாயப் படுத்தப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று நிரூபிக்க முடியுமா?

1979 ஏப்ரல் 23]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் மேலே மேலே சில உண்மைகளை, நான்கேட உண்மைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த செந்தில் முருகன் என்ற நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே—எனக்குக் கிடைத்த தகவல் அது உண்மையாக இருக்கலாம்—அது எதுவாக இருந்தாலும் அதை நான் நம்புகிறேன்—அவ்வளவு முக்கியமானவர் வந்து என்னிடம் சொன்னார்—அங்கே இருக்கும் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் முக்கியஸ்தர்கள் அவர்கள் ஒரு குழுவாக அமைத்துக்கொண்டு, ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது என்று சொல்லி, உரிமம் வாங்கி, இந்தக் காரியத்தை நடத்திக்கொண்டு இருந்தார்கள். பிறகு ஜெயபாஸ்கர் விஷயம் தெரிந்து அதை மேற்பார்வையிட்டதன் பேரில் அவர்களுடைய உரிமத்தை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த விஷயம்மேல் மட்டத்திற்கு வந்து, அவரை ரெனியூ செய்ய கட்டாயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள், அவர் மாட்டேன், முடியாது என்று மறுத்து விட்டார். ஜெயபாஸ்கர், டெபுடி டைரக்டர் முடியாது, ரினியூ செய்ய முடியாது என்று மறுத்து விட்டார். அவர் மறுத்து விட்ட பிறகு, அவர் உண்மையைப் பேசினார் என்பதற்காக பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு அவர் மாற்றப்பட்டு விட்டார் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தயவு செய்து நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன் சம்பவங்கள் நடந்ததற்கு உட்கொண்ட அந்தச் சம்பவத்தையும், அதற்கு காரணங்கள் சுற்றித்தப் பேசுவதும் நல்லது அல்ல. அவருடைய சேவை இன்னும் நல்ல முறையில் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு வேண்டும், இன்னும் அதிகமாக பயனுள்ள வகையில் அவரை அங்கே பயன்படுத்த முடியும் என்கிற வகையில் அங்கே மாற்றி இருக்கிறோம். அது அல்ல பிரச்சனை. இப்போது தூத்துக்குடியில் அவருடைய இடத்தில் போடப்பட்டு இருக்கிற டெபுடி டைரக்டர் அந்த நிறுவனத்திற்கு ஏதாவது உதவி செய்கிறாரா, அவர் ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் நிச்சயமாக என்னிடத்தில் சொல்லுங்கள், நிச்சயமாக நான் நடவடிக்கை எடுப்பேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நீங்கள் அவைகளை எல்லாம் இப்போது திருத்தியிருக்கிறீர்கள். அதற்காக நன்றி. ஆனால் ஜெயபாஸ்கர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தாரே, அந்த மாதிரி ஊழல் நடந்து இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே, உரிமம் பறிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே, அப்படிப்பட்ட ஊழல் நடந்ததில் என்ன விசாரணை செய்தீர்கள். இப்படி தவறான கம்பெனி வைத்து அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுத்தினார்களே அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள், அரசாங்கத்திற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 23]

நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருந்தவர்கள், அல்லது கம்பெனி இருப்பதாகச் சொன்னவர்கள்' அதன் வாயிலாக லாபத்தை அடைந்தவர்கள், அவர்கள் சொத்துக்கள், ஏன் ஐப்தி செய்யப்படவில்லை, அவர்கள் மீது ஏன் சிவில், கிரிமினல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்த டெபுடி டைரக்டர் அங்கே இருந்து ஏன் மாற்றப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கம்பெனிக்கு மீண்டும் உரிமம் கிடைக்கவேண்டும் என்று முயற்சி நடந்து கொண்டு இருக்கிறதே அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? தயவு செய்து அரசு சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தயவு செய்து உறுப்பினர் அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும். ஆதாரத்தோடு அவர்கள் பேசி, இங்கே இந்த தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினால் அது அவருக்கும் நல்லது, அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு அரசும் தயாராக இருக்கிறது. அரசுக்கும் நல்லது, நாட்டு மக்களுக்கும் நல்லது. ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது என்று கற்பனையில் பேசுவது பொருத்தம் அல்ல. அந்த நிகழ்ச்சிக்குப்பிறகு என்ன தவறு நடந்திருக்கிறதென்று சுட்டிக் காட்டினால் எனக்கு உதவியாக இருக்கும். அந்தக் கம்பெனியின் மேல் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். கம்பெனி நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு வாங்கியிருக்கலாம். அவர்கள் லாபத்தை வைத்து விற்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மீது எந்தச் சட்டத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமென்பதை விளக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் இவ்வளவு தான் என்று கோட்டா நிர்ணயிக்கிறார்கள், கோட்டா நிர்ணயித்து அந்தக் கோட்டாவிற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்த பின்பு அதை எப்படி சமாளிக்க வேண்டும் என்பதற்கு புதிதாகக் கம்பெனி இருக்கிறது என்று சொல்லி, பொய்யான ஒரு பெயரை வைத்து இன்னொரு கோட்டா வாங்கினார்கள், அது ஊழல் இல்லையா? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை, எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர். அவர்கள் கிரிமினல் சைடில் வழக்கறிஞராக வேலை பார்த்து இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு கோட்டா வழங்கப்பட்டது. இன்னொரு கோட்டா புதிதாக ஒரு கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதை பினாமியாக வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலமாக கோட்டா வாங்கினார்கள் என்று நிரூபித் தால்தான் அந்தக் கம்பெனியின்

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அது போகஸ் கம்பெனி அல்லது பினாமி கம்பெனி என்று முடிவெடுத்து எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அதையெப்படி நிரூபிப்பது?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எனக்கு இருக்கிற ஆதாரம் டிபுடி டைரக்டர் அவர்களுடைய 'காமன்ட்ஸ்' தான். அந்த ஃபைலை பாருங்கள். தவறிருந்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள். நான் இவ்வளவுதான் சொல்லமுடியும். அவர் 'காமன்ட்ஸ்' செய்த பின்னால்தான் அவரை மாற்றியிருக்கிறீர்கள். நான் நல்ல நோக்கத்தோடுதான் சொல்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வரக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இதுபற்றி அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதனால் தகவலுக்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன். இந்தமாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்பதை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஏழை மக்கள் கடலிலே எடுக்கிற சங்கிற்கு ஏன் நல்ல விலை கொடுக்கக்கூடாது? அவர்களுக்கு ஏன் நல்ல ஊதியம் கொடுக்கக் கூடாது? அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் சங்கிற்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும். இடையிலே இருப்பவர்களை ஒழித்துவிட்டு நீங்களே ஏன் கல்கத்தாவில் ஒரு டெப் போவை வைத்து, சங்கிற்கு நல்ல விலை கொடுத்து வாங்கி, அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்க வழிவகை செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். யாரோ ஒருவர் இடையிலே இருந்து லாபம் சம்பாதிக்கிறார். ஏன் இடையிலே இருப்பவருக்கு லாபம் போகவேண்டும்? ஆழ்கடலிலே மூழ்கி சங்கு எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேற வேண்டாமா? நாடு முன்னேற வேண்டும் என்றால் தொழில் முன்னேற வேண்டும். தொழில் துறை முன்னேற வேண்டுமானால் ஊதியத்தை உயர்த்தினால் போதாது; கூலியை உயர்த்தினால் போதாது. ஒவ்வொருவரும் தான் சம்பாதிக்கின்ற பணத்திலே இருந்து கொஞ்சமாவது சேமிக்கும் சக்தியைப் பெற வேண்டும். அப்படி சேமிக்கிற பணம் முதலீடு செய்யப்பட்டால்தான் தொழில் முன்னேற முடியும். சிப்காட், சிட்கோ என்று எத்தனையோ நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சாதாரண மனிதன் அங்கே போக முடியுமா? சாதாரண மனிதன் அங்கே போகக்கூடிய நிலையிலா அந்த நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன? ஒரு கிராமத்தில் தொழில் தொடங்க வேண்டும் என்றால், சிப்காட், சிட்கோ நிறுவனங்களில் போய் அணுக முடிகிறதா? அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்கிறார்களா? உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு என்னென்ன ப்ரொஜீக்ட் வைத்திருக்கிறார்கள்? உதவி கேட்கக் கூடியவர்களின் தலையைக்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1979 ஏப்ரல் 23]

கூட அடமானம் வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வைத்தாலும் கூட சாதாரண மனிதனுக்கு உதவி கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட ப்ரொசீஜர்களுையெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். போய் கேட்டால், அது இருக்கிறதா, இது இருக்கிறதா. சொத்து இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். சொத்து இருக்கிறவன்தான் தொழில் நடத்த முடியும் என்றால் எப்படி முடியும்? தொழில் எப்படி முன்னேற முடியும்? நம்முடைய நாடு ஒரு விவசாய நாடு. விவசாய அடிப்படையில் தொழில் முன்னேற வேண்டும். தொழில் முன்னேற வேண்டுமென்றால் விவசாயம் முன்னேற வேண்டும். அப்போதுதான் சேமிப்பு வரும்; முதலீடு செய்வதற்கான ஆதாரம் கிடைக்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் சொல்கிறேன்.

ஆழ்கடலிலே போய் மூழ்கி, சங்கு எடுக்கிறார்கள். உள்ளே போனால் வெளியே வருவார்கள் என்று நிச்சயம் இல்லை. அந்த நிலையில் கஷ்டமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அரை வயிற்றுக் காஞ்சிக்கு கூட கூலி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய லாபத்தை இடையிலே இருக்கிற யாரோ பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இடையிலே இருக்கிறவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதைத் தடுத்த, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் லாபம் அடைய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பற்றியும் சொல்லக்கூடிய நிலையில் நான் இல்லை; நேரம் இல்லாததுதான் காரணம், எல்லா மாவட்டங்களைப் பற்றியும் பேச வேண்டிய கடமை இருந்தபோதிலும் வடாற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். எல்லா வகையிலும் எங்களுடைய வடாற்காடு மாவட்டம் உதாரணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே சொல்கிறார்கள். ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் பற்றி கேட்டால், விழுப்புரத்திற்குப் போ, திருச்சிக்குப்போ; காஞ்சிபுரத்திற்குப் போ, சேலத்திற்குப் போ என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால் இதுவரையில் எந்தவிதமான பிரதிநிதித்துவமும் இல்லை; எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. நீங்கள் சொன்னீர்கள். டென்டெஸ்டிரியல் எஸ்டேட் டிஸ்டிரிக்ட் இன்டெஸ்டிரியல் சென்டர் அமைக்கிறோம் என்று சொன்னீர்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு அது இன்னும் வரவில்லை. என்ன பாவம் செய்தது வடாற்காறு மாவட்டம்? இந்த வருடத்திலாவது அதைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதா? வரும், வரும் என்று சொல்கிறார்கள், எப்போதுவரும்? தொழில் துறையிலே வடாற்காடு மாவட்டம் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அதை உடனடியாக நீங்கள் அங்கே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வடாற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து அமைச்சரவையில் யாரும் இல்லை. அமைச்சரவையில் அங்கிருந்து யாரும் இல்லை என்ற காரணத்தால், அதைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்ல யாரும் இல்லை என்ற காரணத்தால் இப்படிச் செய்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அவரவர் மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்கிற வாய்ப்பிருக்கிறது; சொல்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்ட பிரதிநிதி அமைச்சர் அவையில் இடம்பெறாத காரணத்தால், அமைச்சரவை விவாதங்களில் அந்த மாவட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல யாரும் இல்லாததால் வடாற்காடு மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. நீங்கள் திட்டமிட்டு அப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏதோ ஒரு காரணத்தால் உதாசீனப்படுத்தி வருகிறீர்கள். ஆகையால் இப்போது இருப்பவர்களிலே ஒருவரை—அவர் யாராக இருந்தாலும் சரி—எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை அமைச்சரவையில் போடுங்கள். குடிநீர்-வடிகால் வாரியத்தில் ஒருவரை போட்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதில் எங்களுக்கு திருப்தி இல்லை. ஏனென்றால் அவர் வெளியிலேயிருக்கிறார். அமைச்சரவை விவாதங்களில் பங்கு கொள்ள முடியாது. எங்களுக்கு அமைச்சரவையிலே ஒருவர் வேண்டும். (குறுக்கீடு). ஜெயவேலு அமைச்சரவையிலே எங்கேயிருக்கிறார்? அவர் வெறும் பார்லிமென்டரி செக்ரட்டரிதான். அவருக்கு அமைச்சரவை விவாதத்தில் பங்குகொள்ள அதிகாரம் இல்லை.

Mr. Jayavelu is not a Cabinet Minister. Even if he is appointed as Minister, I am satisfied. Now Mr. Jayavelu is outside the Cabinet and he cannot participate in the Cabinet when policy matters are discussed.

பாலிஸி டிஸ்கஸ் செய்யும்போது ஜெயவேலு எங்கேயிருக்கிறார்? யாரைப் போட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த யாரையாவது ஒருவரை போடுங்கள். எங்கள் மாவட்ட பிரதிநிதி அமைச்சரவையில் இடம்பெறவில்லையென்ற குறையை நீங்கள் போக்க வேண்டும். அதோடு தொழில் துறையிலே அந்த மாவட்டம் முன்னேற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி முடிவுகள் எடுக்கும் போது கிராமப்புறங்களிலே அதிகமாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் திருப்பித் திருப்பிப் பாலிசி நோட்டைப் பார்க்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மிகப் பெரிய தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. காகிதத் தொழிற்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

[முற்பகல் 11-30]

சாலை அங்கே போகிறது. சுகர் ரிசர்ச் சென்டர் கடலூருக்குப் போகிறது, வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஏதேனும் ஒரு தொழிற்சாலை அமைய விடாமல் இடையிலே ஒரு தடை மாதிரி இருக்கின்றது. வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கென்று என்ன என்ன தொழிற்சாலை வருகிறது? ஒன்றும் தெரியவில்லை. எல்லா பெரிய தொழிற்சாலைகளும் வேறு மாவட்டங்களுக்குத்தான் போகின்றன.

திரு. பி. முசிறிபுத்தன் : (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) பேரவைத் தலைவரவர்களே, இராணிப்பேட்டை இருப்பது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு லத்தீப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். இருக்கின்ற இடத்தில்தான் மேலும் மேலும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு சந்தன தொழிற்சாலை ஆலங்காயத்திலே அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய ஊர் வாணியம்பாடி. இருந்தாலும் ஆலங்காயத்திலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் கூட ஒரு திட்டம் பற்றி முடிவு எடுத்தார்கள். இதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு மத்திய அரசு தடையாக இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள்? மத்திய தொழில் அமைச்சராக இருக்கின்றவர்கள் தடையாக இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். யார் அவர்? யார் அந்த ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் யார் என்று கேட்கிறார்கள்? இந்த அவையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றிப் பேசுவது தவறு. அந்த வகையிலே மத்திய அமைச்சரைப்பற்றிப் பேசுவது தவறு. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் யார் என்று கேட்கிற அளவுக்கு வந்துவிட்டார்? ஆகவே அது நல்ல முறைதானா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஏன் பேசக்கூடாது?

He is the Industries Minister for Government of India. I am also an Indian. I have got every right to comment on him.

1979 ஏப்ரல் 23]

* திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் யார் என்று கேட்கிறார். அவர் இங்கே இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் மத்திய அமைச்சரைப் பார்த்து அவர் யார் என்று கேட்டு இந்தச் சபையில் தரக்குறைவாகப் பேசுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : மத்திய அமைச் சரைப்பற்றி. . . .

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : என்னுடைய மாநிலத்திற்குத் தேவை யானதைத் தடுக்கிறார்? மத்திய மந்திரி என்று சொன்னால் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்? ஏன் தடுக்கிறார்?

திரு. ர. ஜெபமணி : என்ன ஆதாரத்தோடு கேட்கிறார் மத்திய அமைச்சர் தடுத்தார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கின்றது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நீங்கள் அதை இல்லை என்று சொன்னால் நான் ஆதாரம் கொடுக்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : மத்திய சர்க்கார் இருக்கின்றது என் பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுமட்டுமல்ல. நாம் ஓட்டுக் கேட்கின்றபோது மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுச் செய்கிறோம் என்றா சொன்னோம். ஆகவே மத்திய அமைச்சரைப் பற்றி உங்கள் இஷ்டத்துக்கு பேசலாமா? அவர் யார் என்று கேட்கின் றீர்களே, அவர் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால், உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால் நீங்கள் ஏன் இங்கு வருகிறீர்கள்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்க ளே, அவர்கள் இருவருமே பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே இல்லாத ஒருவரை பற்றி பேசுவது மரபு இல்லை என்றிருந்தாலும், இந்த நாட்டில் தேவையான சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்த அரசும், இந்த மன்றமும், அமைச்சரவையும் முற்படும்போது அதற்குத் தடையாக இருக்கின்றவர்கள் யார் அவர்கள் என்று கேட்பது முறையற்றதல்ல, தவறல்ல என்று கருதுகிறேன். யார் என்று கேட்டது ஆளைத் தெரியாமல் அல்ல. அந்தப் பதவியில் இருப் பவர் யார் என்று தெரியாமல் கேட்கப்படவில்லை. தமிழகத்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

திற்கு வேண்டியதை மறுக்கிறார்களே யார் அவர்கள் என்ற பொருளிலே அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : துணைத்தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற அந்த வகையிலேதான் நானும் சொன்னேன். அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெபமணி அவர்கள், இதுகூடத் தெரியாமல் ஏன் இருக்கிறார். என்று கேட்கிறார். தமிழகத்திற்குத் தேவையானதைத் தராமல் ஏன் அவர் அங்கே இருக்கிறார் என்று நான் கேட்கக்கூடாதா? ஆக அந்த அடிப்படையிலே தான் கேட்கப்பட்டது. வேறல்ல. மேலும் நான் அவருக்கும் சேர்த்துத்தான் வாதாடுகிறேன். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி கிடையாது. மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு திரு. ஜெபமணி அவர்களுக்கும், இந்தத் தமிழகத்திற்கும் சேர்த்துத்தான் வாதாடுகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்தின் நிலையை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். வடபுலத்திலே அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. தமிழகத்திலே ஏற்படுத்தப்படுகின்ற திட்டங்களுக்குத் தடையாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.

திரு. ர. ஜெபமணி : ஆன் ஏ. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சட்டசபையில் வடபுலம், தென்புலம் என்று அடிக்கடி பேசுகிறார்கள். வடபுலம் என்றால் எது என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : வடபுலம் என்று சொன்னால் வடமொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருப்பவர்களைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேறு தவறாகக் கருத வேண்டாம்.

திரு. ர. ஜெபமணி : சார், உ.பி, மாநிலத்தை வட மாநிலம் என்ற அர்த்தத்தில் சொல்கிறார்களா அல்லது வட மொழியில் பேசுகிறவர்கள் என்று சொன்னால், வடக்கே எல்லா மொழிகளிலும் பேசுகிறார்கள், ஒரு மொழிதான் இருக்கிறதா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்—தென்புலம், வடபுலம் என்று பிரித்துப் பேசினால் தவறு. நாங்கள் பேசுவதாக ஆரம்பித்தால் நீங்கள் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, பாரதத்தைப் பிரித்துப் பேசுவதை விட்டுவிட்டு மாநில அரசு, மைய அரசு என்று சொல்லுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஜெபமணி அவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு நாங்கள் விரும்பாத கொள்கையை விரும்பிச் சொல்கிற

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அளவிற்கு சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு ஏமாற மாட்டோம். அங்கே நீங்கள் திராவிட நாட்டைப் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் நாங்கள் வேண்டுமென்றால் உங்களுக்குப் பின் பக்கத்தில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்தப் பேச்சுக்களில் இருந்து என்ன வெளி வருகின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதைப் பெற்றுத் தருவதற்காகத்தான் உங்களையும் எங்களையும் இங்கே தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள் என்று நினைக்க வேண்டும். அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்னொன்று. திராவிட நாட்டைப் பிரித்துக் கேட்பது பற்றி சொன்னார்கள். நாங்கள் அப்படி வேண்டாம் என்ற முடிவிற்கு வந்த பிறகு, இந்த இணைப்பை, ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சிலர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, யாருக்கோ நன்மை செய்வதாக எண்ணி, அந்த முறையில் ஒரு எண்ணத்தை உருவாக்கி விட வேண்டாம் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : மைய அரசு மாநில அரசு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். வடபுலம், தென்புலம் என்ற முறையில் உறுப்பினர்கள் பேசுவது சரியல்ல. மைய அரசு என்பது எல்லோருக்கும் சேர்ந்ததுதான். ஆனால் நம் மாநிலத்திற்கு என்று வரும்போது, மத்திய அரசு செய்யவில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, இன்னொருவருக்குச் செய்கிறார்கள், நமக்குச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், இன்னொருவருக்குச் செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டாலும், எங்கோ அந்த மைய அரசு இருப்பது போலவும்; அதற்கும், தமிழகத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருப்பதுபோலவும், அதை மாற்றாத் தாய் பிள்ளையைக் கவனிப்பது போலவும், நாம் அதற்கு உட்பட்டு இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் உங்களைவிட தமிழகம் செழித்து வாழ வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் பின்வாங்கியவன் அல்ல. ஆனால், நம்முடைய குறிக்கோள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்றால், மத்திய அரசோடு போராடத் தயார். ஆனால், வடபுலம், தென்புலம் என்ற எண்ணங்கள் வருமானால், அது ஜாதிப் பிரச்சனையாக மாறும். அது குடும்பப் பிரச்சனையாக மாறி, அதைத் திருத்திவிட முடியாத அளவுக்குகூட வளரும். வடபுலம், தென்புலம் என்று பேசுவதைவிட மைய அரசு, மாநில அரசு என்று பேசுங்கள் என்று உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு தமிழ்நாட்டின் மீது அக்கறை இல்லை என்று ஒருநாளும் நான் சொல்லவில்லை. இந்த நாடு செழித்து வளரவேண்டும் என்பதற்காக பாடுபட்ட பாரம்பரியத்திலிருந்து வந்திருக்கும் சாதாரண தொண்டன். இந்த நாடு வளம் பெற வேண்டும்

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 ஏப்ரல் 23]

என்று நினைப்பேனே தவிர, துண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் என் உடல் துண்டிக்கப்பட்டாலும் நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பெரியவர் அவர்கள் இன்னும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு இருக்கிறார். அமைதி பெற வில்லையென்று கருதுகின்றேன். அமைதியோடு அவர் பேசினால் இன்னும் நல்ல பல கருத்துக்கள் அவரிடமிருந்து வெளியே வரும். அவர் ஒன்றை வற்புறுத்தி வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார். வட புலம் தென்புலமென்று பேசாதீர்களென்று சொல்லுகிறார்கள். வடபுலம் தென்புலமென்று பேசவேண்டாமென்று நாம் விரும்பினாலும் கூட இந்தி போன்ற மொழிகளை வேண்டாத அளவுக்கு புகுத்தும்போது, நம்மை அறியாமலேயே மொழிப்பிரச்சனை நம் முன்னாலேயே வந்து நின்று வேறு வித எண்ணங்களுக்கு கொண்டு போய் நிறுத்தி விடுகிறதென்பதை தயவுசெய்து பெரியவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இங்கே குறிப்பிட வேண்டாமென்று கருதினாலும் கூட, மைய அரசில் இருந்து வருகின்ற ஒரு அமைச்சர் மாநில அமைச்சர்களைப் பற்றி கேவலமாக பேசிவிட்டுப் போவது என்பது முறையல்ல, அது அவர்கள் தகுதிக்கு ஏற்றதுமல்லவென்பதை மாண்புமிகு பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார் என்பதில் எனக்கு நிச்சயமாக மாற்று கருத்தில்லை. ஆனால், மறைந்த அமரர் நேரு அவர்கள் இருந்தபோது 'நான்சென்ஸ்' என்று சொன்னதற்காக தமிழகம் என்ன ஆயிற்று என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அவரை மதிக்காதவர்கள் யாரும் இல்லை. போற்றாதவர்கள் யாரும் இல்லை. பாராட்டாதவர்கள் யாரும் இல்லை. இருப்பினும் ஒரு வார்த்தைக்காக என்ன நேர்ந்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. ஆனால், இப்போது வருகின்ற சில அமைச்சர்கள் தாங்கள் என்ன பேசுகிறோம் என்பதை தெரியாமலேயே பேசுகிறார்கள் என்பதை எண்ணும்போதுதான், மாண்புமிகு லத்தீப் போன்றவர்களுக்கு இவ்வளவும் பேசிவிட்டு உதவியும் செய்ய மாட்டேனென்கிறார்களே என்று ஆத்திரம் வருகிறது. ஆனால், நிச்சயமாக இந்தப் பேச்சுக்கள் அத்தனையும் மைய அரசின் கவனத்திற்குச் செல்லும். இதிலிருந்து அவர் திருந்தி நிச்சயமாக நமக்கு தேவையானதை செய்து தருவார்களென்று நம்புகின்றேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மைய அரசிலிருந்து இங்கு வருகின்ற அமைச்சர்கள் சிலர் அவர்களுக்கு தாங்கள் பேசுவது என்னவென்று தெரியாமல் பேச

1979 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து தான் பேசுகிறார்கள், இந்த அரசில் இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் தங்களுக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையில் இருக்கின்ற தவறுகளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை என்பதை இங்கே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, வாதத்தை நீட்டிக்கொண்டு போகவேண்டாம் என்று எண்ணினாலும் வம்புக்கு வந்தால் என்ன செய்வது என்கின்ற நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. புரிந்து கொண்டு பேசுகிறவர்கள் நெருங்கி வரும்போது, நட்பு காண்பிப்பதும் வெவ்வேறு கருத்துக்களை வெளியிடுவதும், சந்தர்ப்பம் வரும்போது மேடையில் ஒன்றை பேசிவிட்டு, பின்னால் அந்தக் கருத்தில் பேசவில்லையென்று சொல்வதும், அல்லது மற்றவர்கள் அதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற நிலைமை இருப்பதால்—அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்களை நாம் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறோமென்று சொல்வதற்கு முன்னால் அந்த அளவுக்கு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களைப்பற்றி இன்னாரைப்பற்றி தெரியவில்லை என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையில் விஷயங்கள் இல்லை. ஆகவே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். வந்து பேசுகின்ற பெரியவர்கள் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருந்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு நிச்சயமாக உரிமை உண்டு. அவர்கள் அப்படி பேசலாம். அவர்களுக்கு சந்தேகங்கள் வந்தால், தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அதை விட்டுவிட்டு, ஏனோ தானோ என்று பேசுவதும் எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்ற நிலையில் செயல்படுவதும் நிச்சயமாக அவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்றதல்ல. அந்த வகையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்மையில் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் இங்கு வந்தபோது என்ன பேசினார் என்பதை பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். அது சரிதான் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்றால், மற்றவர்கள் வெளியே அவர்களைப்பற்றி பேசுவதும் நாம் பேசி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி-வற்புறுத்த வேண்டிய நிலைமை உருவாகும் என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமித்த கருத்தோடு இந்த நாடு ஒன்றுபட்டு வாழவேண்டும், பிரிவினை மனப்பான்மை கூடாது, வடபுலம், தென்புலம் என்று பேசவேண்டிய

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

நிலைமை வரக்கூடாது என்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்க விரும்பினால் சம உணர்வோடு சமத்துவ உணர்வோடு நல்ல நேர்மையான எண்ணத்தோடு கண்ணியமாக பேசவேண்டும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்—என்று சொன்னால் தவறாக இருக்கும். ஆகவேதான் இழுத்தேன்—அப்படி பேச வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, மாண்புமிகு பெரியவர்கள் அவர்கள் பதிலுக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டோம் என்கிற ஒரு திருப்தியை மட்டும் பெறாமல், உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டு நாம் என்கே தவறாக பேசக்கூடாதோ, அதேபோல் மற்றவர்களும் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு நீங்கள் உண்மையிலேயே ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், மத்தியிலிருந்து வரக்கூடிய அமைச்சர்கள் இதுபோன்று பேசுகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை வைப்பவன் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கேயுள்ள அமைச்சர்களும் பேசுகிறார்கள். அங்கே யிருந்து வந்தவர்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் உள்ளதை அப்படியே சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்படி சொல்வது தவறு என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுவார்களேயானால் பிரதம அமைச்சர் அவர்களோடு இவர்கள் தொடர்பு கொண்டு நிச்சயமாக அதற்கு ஒரு முடிவு காண முடியும் என்பது சபையிலுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். பிரச்சனைகளை வளர்த்துக்கொண்டே போகாமல் நம்முடைய தமிழகத் திற்கு நாம் என்ன நன்மை செய்யப்போகிறோம். என்பதற்கு யார் இடையூறாக இருந்தாலும், அதை—அந்த இடையூறை பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும்.

ஆனால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் எல்லாம், யார் அப்படிப் பேசினாலும், அதை மத்திய அமைச்சர் இப்படிப் பேசினார் என்று சொல்லுங்கள்; கவலையில்லை. ஜார்ஸ் பெர்னான்டஸ் என்று சொல்லும்போது, நான் தெரிவித்துக் கொள்வது அவர் இங்கே உள்ளவர்தான். ஆனால், அதைவிட்டு வடபுலம், தென்புலம் என்று இழுக்க வேண்டாம்; அந்த எண்ணம் இந்தச் சபையில் பிரதிபலிக்க வேண்டாம். தனியாக பிரிந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் தமிழகத்திலே வரக்கூடாது.

இந்தி திணிக்கப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஜனநாயகத்தில் எதையும் திணிக்க முடியாது. அப்படி திணிப்பதானால், அது சர்வாதிகாரத் தாலே தான் முடியும். ஜனநாயகத்திலே திணிக்கப்படுவது என்பது நடக்காத ஒன்று; அப்படி திணிக்கப்படுவதானால், அது

1979 எப்ரல் 23] [திரு. ர. ஜெபமணி]

சர்வாதிகாரத்திலே போய் முடியும். ஆகவே, இந்தி திணிக்கப் படாது என்று பிரதமர் அடிக்கடி சொல்லியும், நம்முடைய முதல்வர் பாராட்டுத் தந்தியும் கொடுத்தும் இருக்கிறார். எனவே, இந்தப் பிரச்சனையை இங்கே கொண்டு வருவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. எனது ஒரே ஒரு வேண்டுகோள், வடபுலம், தென்புலம் என்று இந்த அசெம்பிளியில் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற என் உணர்வை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு மேலும் இதை வளர்க்காமல் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் 100க்கு 98 எங்களுடைய கொள்கைக்கு ஒத்தவராக இருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு, இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் கர்நாடக மாநிலத்தில் பிறந்தவர் என்பதற்காக, அவர் எது சொன்னாலும் கேட்க வேண்டுமென்பதில்லை. அதுபோலத்தான் வடபுலத்திற்கு சென்றிருந்த அவர்கள், ஓட்டு மொத்தமாக இந்த மாநிலத்திற்கும் ஆற்றக்கூடிய காரியங்களில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற முறையில்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். யார், எவர், எப்படிப்பட்டவர் என்ற கேள்விக்கு அடையாளமாக பிரதம மந்திரி அவர்களின் கட்டளைப்படி செயல்பட அமைச்சர்கள், அந்த அதிகாரங்களை வைத்திருந்தும், பயன்படுத்தவில்லை என்கிற குறைபாட்டைத் தான் அவர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே பிரிவினை என்பதில்லை. எங்களுக்கும் அந்த எண்ணம் இல்லை என்பதை பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, நான் திசையைப் பற்றிக் கூறினேன். ஆனால், எங்கோ திசை திருப்பி விட்டார்கள். வடபுலம் என்றால், வடக்கே விந்திய மலைக்கு அப்பாலுள்ளதைச் சொல்கிறோம். விந்திய மலைக்கு தெற்கே உள்ள பகுதியை தட்சிணாயினம் என்றும், தட்சிணபுரம் என்றும் சொல்வார்கள். உபநிடதங்களிலே கூட இதைப்பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நம்மவர்களில் சிலர் தட்சிணாமூர்த்தி என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாயன் மார்களுக்கூட, 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி' என்று பாடியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : 'எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி,

[1979 ஏப்ரல் 23]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : 'எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி' என்றும் பாடியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இதிலே தாயன்மார்கள் பிரிவினைப் பற்றி பேசினார்களா?

“உத்தரம் யசஸ் சமுத்ரஸ்ய
இமாக்ரஸ்ய சைவ தட்சிணம் வர்த்தசம்
பாரதம் மமபாரதி யத்ர சந்ததிய.”

அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நீங்கள் எனக்கு கற்றுக் கொடுக்கிறீர்களா? ஆகவே, இந்தப் பிரிவினை உணர்வு எனக்கில்லை. இல்லாத உணர்வை என்னிடம் இருப்பதாகச் சொல்லவேண்டாம் என்று கூறி, நான் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : வடபுலம் என்று சொன்னால், காஷ்மீர், இமாசலப் பிரதேசத்தைக் குறிக்கும். எனவே, நீங்கள் சொல்வதானால் மைய அரசு என்று சொல்லுங்கள். எனவே, வடபுலம், தென்புலம் என்று சொல்லாதீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தி பேசுகின்ற பகுதியைத் தான் அவர் வடபுலம் என்று சொன்னாரே தவிர, இதிலே மத்திய அரசு என்ற பிரச்சனை இல்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மத்திய அரசாங்கத்தைத் தான் நான் வடபுலம் என்று சொன்னேன். அதை ஏற்றுக்கொள்வார்களா? எனவே, அதை விட்டு விடுங்கள்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : இவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இளைஞரைப்போல் இருக்கும் ஜெபமணி அவர்களை எல்லோரும் பெரியவர் என்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அவருக்கு பல் இல்லை, அதனால் தான் அப்படிச் சொல்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரியவர் என்று சொல்வது அவரது வயதைக் குறித்து அல்ல. அவருடைய அனுபவத்தையும், தியாகத்தையும் தெரிவிப்பதற்காகத் தான்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரை நாம் முறையான ஒருங்கிணைப்பு அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். மத்திய, மாநில அரசுகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டால்தான் தொழில் துறையில் முன்னேற்றத்தை ஏற்

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

படுத்த முடியும் என்பதற்காக சில உண்மைகளைச் சுட்டிக் காட்டினேன். தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளை சில சமயங்களில் உண்மைகளைச் சொல்லி பெறவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நம்முடைய வாதங்களை எடுத்து வைத்துப் பெற வேண்டும், அதனாலும் முடியாவிட்டால் போராடிப் பெற வேண்டும் — போராடுவது என்று சொல்லும்போது சொற் போரைத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, மற்போரை சொல்ல வில்லை. மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி நம்முடைய மாநிலத்தின் பழைமையான நிலையை மீண்டும் பெற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லி இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன்.

திரு. யா. சை. மு. யூசுப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து தொழில் துறை மானியத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்,

குறிப்பாக, இன்றையதினம் தமிழகத்தில் ஒரு தாள் ஆலை வர இருப்பதாக அறிவித்திருப்பதை மனமுவந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், அதே போன்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் இருந்து பார்ப்போமானால் இராணிப் பேட்டைக்கும் மற்றும் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக புதிதாக கூட்டுறவுத் துறையில் உருவாக்கப்படும் சர்க்கரை ஆலை உருந்தூர்ப் பேட்டையில் உருவாக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் நேரத்தில் தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் கட்சி சார்பற்ற முறையில் சேவை செய்து வருகிறார், நியாயம் வழங்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் செயல்பட்டு வருகிறார் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வளவு சிறப்பாக அரசு செயல்பட்டு வந்தாலும் இன்றைய தினம் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் உள்ளக் குமுறலுடன் மனம் வருந்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு மூலகாரணம் அரசு என்று சொல்லமாட்டேன். சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது எதிர் வரிசையில் இருந்து ஒரு சில பீரச்சினைகள் வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறையால் வருந்தக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற உள்ள உணர்வை நாங்கள் வெளியிடுவதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கே வர இருக்கிற அடுத்த மானியக் கோரிக்கையிலே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த

[திரு. யா. சை. மு. யூசுப்] [1979 ஏப்ரல் 23]

சந்திரராஜன் அவர்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள தங்களுக்குத் துப்பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்களிடமிருந்து நாம் மிகவும் பாதுகாப்பாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் சட்டமன்றத்திற்கு வருகிற நேரத்தில் எங்களுக்குக் கவசத்தைத் தாருங்கள், குறைந்தபட்சம் ஹெல்மெட்டாவது தாருங்கள். பேப்பர் வெயிட் மேலே விழுந்தால் பரவாயில்லை. மைக்குகள் எல்லாம் மேலே வந்து வழக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் நாங்கள் ஹெல்மெட் போட அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு தூரத்திற்கு இங்கே நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சந்திரராஜ் : இன்றும் அந்தப் பயம் திரு. யூசுப் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : இப்போது இல்லையென்றாலும் இந்த நிலைமை தொடர்ந்து இருக்காது என்பது தெரிகிறது. இன்னும் சில நாட்கள் கழித்து அத்தகைய நிலைமைகள் மீண்டும் வரக்கூடும். முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இன்றைக்கு நேரம் குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு மணிக்கு தீர்மானங்களை ஒட்டுக்கு விட வேண்டும். திரு. யூசுப் அவர்கள் எந்த மானியத்தின்மீது பேசுகிறார்கள்? தொழில் துறை மானியத்திலா அல்லது வேறு ஏதாவது மானியத்திலா?

திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், எங்களுடைய உணர்வுகளை எதிர்க்கட்சியினர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நாங்களும் இந்த அவையில் உறுப்பினர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். முக்கியமாக எங்களுடைய தலைகள் எழுகின்ற நேரத்தில் எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்கள் உரிய மரியாதை கொடுத்து நடந்து கொள்வதில்லை.

நான் தொழிற்சாலை பற்றிப் பேச முன்வருகிறேன். நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு காமராஜர் அவர்கள் ஆர். வி. போன்றவர்கள் சிறப்பாக பணியாற்றினார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லும்போது அன்று அந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரு சாராரை, பணக்கார வர்க்கத்தைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற

1979 ஏப்ரல் 23] (திரு. யா. சை. மு. யூசுப்)

பிறகு இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிற்சாலைகளில் மாபெரும் மாற்றங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் பயன்கிடைக்கும் வகையில் மாவட்டத் தொழில் மையங்களை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தியதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் பயன்பெற்று வருகிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதேபோல் இங்கே பல்வேறு அறிக்கைகளை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். கைத்தறி நெசவாளர்களின் நன்மைக்காக சாயத்தைப் போன்ற பல்வேறு உபபொருட்களைத் தயாரிக்கின்ற ஒரு எண்ணத்திலே இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது. அடுத்து தோல் உற்பத்திக்காக அந்தத் தொழிலின் மேம்பாட்டிற்காகத் தனியாக நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறது நம்முடைய அரசு. சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் அல்லது மற்ற எந்த வளர்ச்சியாக இருந்தாலும் அந்தப் பலன்கள் எல்லாம் கீழ் மட்டத்திலே உள்ள சாதாரண மனிதனுக்குச் சென்று சேர வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது, ஆகவே இதை இவ்வளவு செய்துவருகிற இந்த அரசுக்கு உங்கள் ஆதரவை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சாரம், மின் அணுவியல் இவற்றின் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு தீவிரமாக அக்கறை செலுத்திவருகின்றது. அதன் மூலமாக பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து தர முன்வந்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் மின்சார உற்பத்தி ஏற்கெனவே இருந்ததை விட பல மடங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். பெங்களூரிலே உள்ள பெல் தொழிற்சாலைக்கு உதவியாக ஒரு தொழிற்சாலை தமிழகத்திலே ஏற்படுத்துவதற்கான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை ஆவடியிலே ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள இருக்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே - உவரி-என்ற பகுதியிலே-கடலிலே கிடைக்கிற தங்க மணலை - திரு ஜெபமணி அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது - லடநாட்டிற்கு கொண்டு செல்கிறார்கள். அங்கே அதை வைத்து உப்புத்தாள் தயாரிக்கப்படுகிறது. அந்த உப்புத் தாளை தமிழகத்திலே தாயாரிப்பதற்கு முயற்சிகளைச் செய்தால் உப்புத் தாளுக்கும் பயன்படும், தொழிற்சாலையும் ஏற்படும், அந்த மணலும் பயன்படும், அதோடு அட்டையைத் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையையும் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

[திரு. யா. சை. மூ. யூசுப்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

அடுத்து கனிவளத்தைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழகத்திலே உள்ள மூலை முடுக்குகளிலே எல்லாம் எங்கெங்கே கனிவளங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து அறிவதற்காக நல்ல பணிகளை எல்லாம் நம்முடைய அரசு செய்து வருகிறது. புரட்சித் தலைவரின் சீரிய தலைமையிலே உள்ள அரசு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை தமிழகத்திற்கு ஏற்படுத்தித் தரும். என்னுடைய பகுதியிலே கிராபைட் இருக்கிறது, கன்னியாகுமாரி பகுதியிலே இருக்கின்ற கிராபைட்டைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதோடு எங்கள் பகுதியிலே உள்ள கிராபைட்டையும் பயன்படுத்தி நல்ல ஒளிமயமான தமிழகத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்திற்கு பல்வேறு கேபிள்கள் கிடைக்கவில்லை. கேபிள்கள் வடநாட்டிலிருந்து வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே இருந்து வருகின்ற கேபிள்கள் சரியாக விநியோகத்தில் இல்லாத காரணத்தினாலே நம்முடைய மின்சார வாரியமே கேபிள்களை தயாரிக்கவேண்டும், எனது தொகுதியிலே அதிகமான சுண்ணாம்புக் கல் கிடைக்கிறது. அதை தனியார் துறையினர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை இப்போது பயன்படுத்தாவிட்டாலும், நிரந்தரமாக அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தொடர்ந்து லைசென்ஸ்களை ரினியூவல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 600 ஏக்கர் நிலத்திலே அந்த சுண்ணாம்புக் கல் கிடைக்கிறது, அதை வைத்து அங்கே ஒரு மினி சிமின்ட் பிளான்டை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டம் ஏற்கெனவே பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று இருந்தாலும் அது முற்பட்ட மாவட்டமாகக் கருதப்படுகிறது, வரக்கூடிய பட்டுஜட்டுகளைப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்திலே எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் அதிகமாக இல்லை, ஆகவே நெல்லை மாவட்டத்தை பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று கருதி அதிகமாக நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இத்தனையையும் செய்தது மட்டுமல்ல, ஏழை எளிய மக்கள், பாமர மக்கள், கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்காக இந்த அரசு தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்பதால் இந்த அரசின் தலைவரால் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளை நாங்கள் ஆதரிப்பதுபோல் எதிர்வரிசையிலே

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. யா. சை. மூ. யூசுப்]

உள்ளவர்களும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்றாலும் நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. யூசுப் அவர்கள் பேசும்பொழுது என் பெயரை இழுத்து, நான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதே மாதம் மன்றத்திலே பல உறுப்பினர்களைத் தங்களுக்குப் பாதுகாப் பில்லையென்று பேசியது, மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கலாம். அதன் பேரில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களைப் பற்றித் தவறாகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் கொடுத்ததை அவர் ஆதரித்து தான் பேசினார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் யூசுப் அவர்கள் பேசும் பொழுது பால் வள நிறுவனத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டு, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதைச் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இந்தியா எங்கும் பசுவதையைத் தடை செய்யக் கோரி நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய வினோபா பாவே அவர்கள் இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற நிலைமையிலே இருக்கின்றார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து கறவை மாடுகள்கூட கேரளாவிற்குத் திடீர் திடீர் என்று கடத்தப்பட்டு அங்கே அதை அடித்துச் சாப்பிடுகிற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குத் தமிழ்நாட்டிலேயிருக்கிற பல்வேறு நல்லவர்களும், அதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, தமிழ்நாட்டில் நாம் பசுவதையை அனுமதிக்கவில்லையென்றாலும், இங்கேயிருந்து கேரளாவிற்குக் கடத்தப்படுகிற பசுக்களையாவது தடை செய்கிற அளவுக்குத் தமிழ்நாடு நீச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாளைக் காலையில் அந்தக் கேள்வியைப் போடுங்கள்.

[1979 ஏப்ரல் 23]

திரு. தே. ஞானசிகாமணி : குமரி மாவட்டத்தைப்

பொறுத்தமட்டில் நீண்ட காலமாக கேரளாவிலேயிருந்து நல்ல இனப் பசுக்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இப்பொழுதும் நல்ல இனப் பசுக்கள் வேண்டுமானால், கேரளாவிலேயிருந்து தான் நாங்கள் கொண்டு வரவேண்டும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வருவதாக இருந்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், இது வரையிலும், நல்ல நல்ல இனப் பசுக்கள் வந்து கொண்டிருப்பதும் நின்று விடும். தமிழ்நாட்டிலிருந்து, நல்ல இனப் பசுக்கள் கொண்டு வருவதும் இல்லை, அதற்கான திட்டமும் இல்லை. நான், ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கூட அமைச்சருக்குக் கொடுத்தேன். நீண்டகாலமாக, கேரளாவிலேயிருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது, இன்றைக்குக் கேரளாவில் ஜெர்சி மாடுகள் என்பது பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு மேல் இருக்கக்கூடிய ப்ருஷியன் போன்ற மாடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். அது செவிசாய்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் வருவது, பசுவளர்ப்பதற்கு கேடாக இருக்கும். ஆகவே, அதை நீங்கள் யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பசுவதை கூடாது என்கிற பிரச்னை இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதுமே, பரவலாக, அது நம்மைப் போன்றவர்களுடைய மனதை ஈர்க்கின்ற ஒரு மாபெரும் பிரச்னையாக மாறி விட்டது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். வினோபாஜி அவர்கள் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இங்கே பசுவதை கூடாது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இங்கிருந்து போகின்ற பசுக்கள், மாடுகள் எல்லாம் நல்ல ஆரோக்கியமானவைதான் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளவும் முடியவில்லை, இல்லையென்றும் நாம் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனாலும் ஒட்டுமொத்தமான, பொதுவான, ஒரு கொள்கை, நியாயம் என்ற வகையில் தமிழக அரசு இப்பொழுது, மாடுகளை, கன்றுகளை, காளைகளை இங்கிருந்து வெளி மாநிலத்திற்குக் கொண்டு போவதைத் தடை செய்வது என்கிற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது என்பதையும், இதை நாங்கள் நேற்றைய தினமே உத்தரவு போட அதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

இங்கே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல், கேரளாவிலேயிருந்து நல்ல பசுக்கள் எல்லாம் வருகின்றன என்று சொன்னால், நான் மறுக்கவில்லை.

1979 ஏப்ரல் 23] (திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் அப்படிப்பட்ட பசுக்களை எல்லாம் கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் பல்வேறு வழிகளில் நாம் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். வெள்ளாடுகளிலிருந்து கூட வருகின்றன என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில், பசு, மாடுகள் போன்றவைகள், தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு தேவையோ, நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எப்படிப்பட்ட பசுக்கள் வேண்டுமோ, அவைகளைக் கொண்டு வருவதிலே இந்த அரசு நிச்சயமாக அக்கறை காட்டும், அதிலே நாம் ஏமாந்து விடுவதற்கு யாரையும் விட மாட்டோம், ஏமாற மாட்டோம் என்பதைச் சொல்லி, ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றுவது என்பதற்காக என்று நினைக்காமல், நியாயமான ஒரு கொள்கை என்ற அளவில் கூட அதை எடுத்துக் கொண்டு, இந்த நேரத்தில் நாம் அதைச் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடுடையவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, இப்பொழுது அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மாமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்து, வேறு வழியில்லாத நிலைமையிலும், ஓரளவிற்குச் சரி என்ற நிலைமையிலும் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, அவசரப்படாமல், அமைதியாக இருந்தால், மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய முடியும், மற்றவர்களும் சிந்திப்பதற்கு நாம் வாய்ப்பைத் தரலாம் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி, இன்றையதினம் பூதான இயக்க வீரர் வினோபா பாவே அவர்கள் உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டு இருக்கும் நேரத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்த அவையின் சார்பில் உண்ணா விரதத்தை நிறுத்துவதற்கு அரசு தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தங்களுடைய செய்தியாகவாவது அனுப்புபவர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் எங்களுடைய முடிவை மைய அரசுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். மைய அரசும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதிலும் உள் துறை ஆட்சியைக் கையில் வைத்து இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் எழுதிக் கேட்டு, நாம் அதை ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, கன்கரன்ட் லிஸ்டில் என்கிற நிலைமையில் கூட தேவையில்லை. அது முடிந்த முடிவாக ஆகிவிட்டது என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தச் செய்தி வினோபாஜிக்கு அனுப்ப வேண்டுமா என்ற கேள்வி நான் பதில் அளிக்க வேண்டுமானால், அதை மைய அரசின் பொறுப்பிற்கே விட்டு விடுகிறேன். ஆனாலும், நீங்கள் இங்கே தீர்மானம் போட்டு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 22]

அனுப்பலாமா என்று கேட்ட கேள்வியும், அதற்கு நான் அளித்த விளக்கங்களும் வெளிவருமானால் இந்த மாமன்றத்தின் ஒருமித்த கருத்தாக அது அமையும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

* திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானியத்திலே குறிப்பாக, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணாமலையில் இரும்புத்தாது மேம்பாட்டு திட்டம் என்று ரூ. 200 கோடி செலவிலே ஆய்வு நடந்து கொண்டு இருக்கிறது என்று பாலிசி நோட்டீஸ் தந்து இருக்கிறீர்கள். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அது பரிசீலனையோடு நின்று விடாமல், அடுத்த கூட்டத் தொடரிலேயே அது நடந்து விட்டது என்கிற ஒரு திருப்தியான, ஒரு சந்தோஷகரமான செய்தியை எங்களுக்குத் தருகிற முறையில் இந்த அரசாங்கம் அதை செயல் முறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலை இரும்புத்தாது மேம்பாடு திட்டம், திருவண்ணாமலைப் பகுதியில் இரும்புக் கனி வளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே அந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டால் அது லாபமாக இருக்கும், மற்ற எல்லாவற்றையும் விட பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்ற கொள்கையில் இந்த அரசாங்கம் அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தொழிற் சாலைகள் இல்லை என்கிற ஒரு குறை எப்போதுமே எங்களுக்கு உண்டு. அந்தக் குறைபாட்டை நீங்கள் தீர்த்துத் தீரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த அரசுக்கும் நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இரண்டு பட்ஜெட் கூட்டங்களிலே பேசி இருந்ததன் பயனாக இந்த ஆண்டிலே இருந்து பால் பவுடர் தொழிற்சாலை, சிறு தொழில் நிறுவனத்தின் மூலமாக 200 யூனிட்களை வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அறிவித்து இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய மாவட்டப் பிரச்சனைகள் சிலதும் அரசாங்கத்தின் ஆய்வில் இருக்கின்றன, அவற்றையும் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கனி வளங்களை மேம்படுத்துகிற கொள்கையை மையமாகக் கொண்டு ரூரல் பகுதியில் ஏற்கனவே இருக்கும் கனிவளங்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணம் வரவேற்கத் தக்கதொன்றாகும். இது ஏற்கனவே நகர்புறங்களில் இருக்கும் கான்சன்டி ரேஷன் ஆப் இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்பதை உசென்டி ரைஸ் செய்வதன் மூலமாக கிராமப்புறங்களில் நன்மை

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

ஏற்பட முடியும் என்கிற அடிப்படையில் அரசு திட்டம் வைத்து இருப்பது வரவேற்கக்கூடியதாகும். அந்த முறையில் என்னுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அதற்கு மூலப்பொருளாக உள்ள கரும்புச்சக்கை, மற்றும் எம். பி. கோரைப் பயிர், மூங்கில் ஆகியவை திருவலம் பகுதியில் நிறைய கிடைக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு பேப்பர் இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆரம்பிக்கலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னர், அது சாத்தனூர் பகுதியில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று மாவட்ட அளவில் சொல்லப்பட்டது.

[பிற்பகல் 12-10]

ஆனாலும் அது இன்னும் மெட்ரிகியலைஸ் ஆகவில்லை. அதை நீங்கள் ஏற்று எங்களுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலை-எண்ணெய் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. வேர்க்கடலை போன்ற எண்ணெய் வித்துகள் அதிகமாக பயிரிடப்படும் ஒரு மாவட்டமாக இன்றைக்கு வடாற்காடு மாவட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே வனஸ்பதி தொழிற்சாலை—எண்ணெய் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சந்தனத் தொழிற்சாலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சந்தனத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அதை ஒரு பெரிய தொழிலாக ஆரம்பிக்க முடியாது என்ற குறிப்பும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், அந்த பெரிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்றாலும் அதை சிறு, சிறு யூனிட்களாகப் பிரித்து 'ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் லிமிட்டுக்குள்' வருவது போல பல யூனிட்களாகப் பிரித்து சந்தன தொழிலை ஆரம்பித்தால் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கும்; அதே நேரத்தில் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்ற டிரான்ஸ்போர்ட் எக்ஸ்பென்சும் குறையும். ஒரு சந்தன தொழிற்சாலை வடாற்காட்டில் ஆரம்பிப்பதன் மூலம் மூலப்பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கான செலவு குறைவதால், அதிக ராபம் கிடைக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே, சிறு தொழில்கள் என்ற அடிப்படையில் சந்தனத் தொழிலை சிறு, சிறு யூனிட்களாகப் பிரித்து, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 ஏப்ரல் 23]

அதேநேரத்தில் இந்த இன்டஸ்டிரியல் யூனிட் என்பதை மாற்றி, சிறு தொழில் யூனிட்களை ஒரு தொகுதியாக 'யூனிஃபர்ம் டிஸ்டிரிபியூஷன் ஆஃப் இன்டஸ்ட்ரிஸ்' என்ற அடிப் படையில் நீங்கள் வைக்க வேண்டும். காரணம், ஒரு பகுதியில் வைக்கும்போது அங்கே பாரபட்சம் காட்டும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. ஒரு பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள் அல்லது ஒரு பகுதியிலே இருக்கிறவர்கள் வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்காமல் இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பரவலாகப் பெறுகின்ற ஒரு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளுக்கு பெர்மிஷன் கேட்டு, பெர்மிட் மனு கொடுக்கும்போது, இங்கே வேண்டாத, விரும்பத்தகாத சில ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கட்டடம் இப்படித் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போல மற்றும் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் இருக்கிற காரணத்தால் சாதாரண மக்கள் தங்களுக்கு இருக்கிற வசதியை வைத்து, ஒரு சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற போது முடியாமல் போகிறது. அதேநேரத்தில், பஞ்சாப், அரியானா மாநிலங்களில் இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அங்கே எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் கிடையாது. சமீப காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மாநிலமாக இருந்த போதிலும் அரியானா இன்றைக்கு தொழில் மையமாக விளங்குவதைப் பார்க்கிறோம். அதேமாதிரி தமிழ்நாட்டிலும் தொழில்களை உருவாக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அக்ரோ based இன்டஸ்ட்ரிஸ் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். சைக்கிள் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ், போல்ட், நட்பு போன்ற சிறு சிறு உதிரிப் பொருட்களை தயார் செய்கின்ற உரிமையை பஞ்சாப், அரியானா மாநிலங்களில் ஏற்கெனவே நிலங்களில் பம்புசெட் வைத்து இருக்கிற சாதாரண மக்களுக்குத் தந்து, உற்பத்திச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்திச் செய்கின்ற பொருட்களை அரசாங்கம் வாங்கி, பயன்படுத்துகிறது. அந்த முறையை தமிழ்நாட்டிலும் நீங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

கிராமப்புறங்களில் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிற மக்களுக்கு சிறுதொழில்களை ஆரம்பிப்பதில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயத்திலே 'வீக்கர் செக்ஷன்' என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு தொழில்களைத்தொடங்கும்போதுமுன்னுரிமைத் தரவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் காரணமாக சாதாரண மக்கள் தொழில் தொடங்க வாய்ப்பு

[1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

இல்லாமல் இருக்கிறது. நீங்கள் போடுகின்ற ரெஸ்டிரிக்டெட்ஷன்களை ஏற்று, தொழில்களைத் தொடங்கும் வாய்ப்புள்ளவர்களாக சாதாரண மக்கள் இருக்க மாட்டார்கள். வசதி படைத்தவர்களால்தான் அது முடியும். அல்லது ஏற்கெனவே தொழில் நடத்துகிறவர்களாக அவர்கள் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் தொழில் உரிமை தரப்படும் என்று சொன்னால் சாதாரண மக்களுக்கு நிச்சயமாக கொடுக்க முடியாது. ஆகையால் உங்களுடைய தொழில் முறையிலே கடைப்பிடிக்கின்ற கட்டுப்பாடுகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற ஜனதாக் கட்சியினுடைய சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தின் பல டெங்களில் தொழில் மையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மாவட்டங்களிலே அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் மையங்கள் சிறப்பாக பணியாற்றுகின்றனவா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் அந்தத் தொழில் மையங்கள் தன்னுடைய பணியை ஆற்றவில்லை என்கிற நிலைமையைத்தான் நான் எடுத்துரைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்களுடைய குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு தொழில் மையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழில் மையத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்திலே ஒரு நல்ல நிலை உருவாகும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இந்த அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர்ஸ் ஆஃப் இன்டஸ்ட்ரிஸ் அண்டு காமர்ஸ் என்பதைத் தொழில் மையம் என்று பெயரை மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க அளவில், வரவேற்கத்தக்க அளவில் மிகப் பெரிய மாறுதல்களை அந்தத் தொழில் மையங்கள் செய்து விடவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தொழில் மையங்களில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தங்களுடைய காலத்தைக் கடத்திவிட்டுச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற அளவில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முனைப்புடன் ஈடுபட்டு, அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற மூலப் பொருட்களைக் கணக்கில் எடுத்து, எந்தெந்தத் தொழில்களைத் தொடங்க முடியும், எந்தெந்த தொழிலுக்கு வாய்ப்பு, வசதிகள்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

அதிகம் என்பதை ஆராய்ந்து, அங்கே தொழில் தொடங்க வருபவர்களுக்கு பயன்தரத் தக்க கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிலை இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அங்கே கடன் உதவி செய்வதற்கென்று ஒரு டெபுட்டி டைரக்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் வங்கியில் இருந்து வந்திருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த டெபுட்டி டைரக்டரைப் பார்க்கவேண்டும் என்றால் மிகச் சிரமமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏனென்றால் வாரத்தில் ஒரு நாள் தான் அவரைப் பார்க்க முடியும். அதுவும் திங்கட்கிழமை மட்டும் ஒரு சில மணித்துளிகள் நேரம்தான் அவர் அங்கே இருப்பார். மற்ற நேரங்களில் அவர் அங்கே இருப்பது இல்லை என்று புகார் கூறப்படுகிறது. தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டும் என்று கடன் உதவிக்காகச் செல்பவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எப்படி முடியும்? தினந்தோறும் வரவேண்டியவர் வாரத்தில் ஒரு நாள் மட்டும் இருந்தால் தொழிலைத் தொடங்கவேண்டும் என்று வருபவர்களின் ஆர்வம் என்னவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் இன்றைக்கு அதனுடைய செயல்திறன் சிறப்பாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

அடுத்துக் குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிவிட்டு விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். குமரி மாவட்டம் தொழில் துறையிலே மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அங்கே மிகப்பெரிய தொழில்கள் எதுவும் கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல படித்தவர்கள் அதிகமாக உள்ள மாவட்டம். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், அவர்களால் கூட வேலை அளிக்க முடியாத அளவிற்கு அங்கே அதிகமானபேர் பதிவு செய்திருப்பதைக் காண முடியும். அந்த அளவிற்கு அங்கே படித்தவர்கள் அதிகமாக வேலைவாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே உடனடியாகத் தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது மிக முக்கியமானது என்பது மட்டுமல்ல, உடனடித்தேவை. பல்வேறு மூலப்பொருட்கள் அங்கே கிடைத்தாலும் கூட அவற்றை வைத்து அங்கே தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு அரசும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை, அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுபவர்களை, அதாவது தனியார்களை ஊக்குவிக்கின்ற திட்டங்களும் அரசிடம் இல்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே வேதனை அடைகின்றேன்.

1979 ஏப்ரல் 22] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

அடுத்து அங்கே 150-க்கு மேற்பட்ட முந்திரித்தொழிற் சாலைகள் இருக்கின்றன. முந்திரிக்கொட்டைகளை எடுத்து பக்குவப்படுத்தி அவற்றை வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற தொழில் அங்கே நடைபெற்று வருகின்றது. அந்தத் தொழிற் சாலைகளிலே பணியாற்றுகின்றவர்களில் பெரும்பாலோர் இளம் பெண்களும், இளைஞர்களும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் அங்கே தொடர்ந்து வேலை கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கின்றது. ஏனென்றால் தொழிலுக்கு வேண்டிய கச்சா முந்திரி சரிவர கிடைப்பதில்லை. பல நாட்களில் அவர்களுக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள் என்று கூட வேலை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் அந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய கச்சா முந்திரிக் கொட்டை கிடைக்காமல் இருப்பதுதான். ஆகவே அங்கே இருக்கின்ற 150-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய கச்சா முந்திரிக் கொட்டையை தருவித்துக்கொடுக்கின்ற பணியில் தமிழக அரசு தொடர்ந்து ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பணி புரிகின்ற 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு போதிய சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் சரியாக வேலை கூட இல்லை என்ற நிலையும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் உணர்ந்து உடனடியாக அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய கச்சா முந்திரியை அவர்களுக்குத் தருவித்துக் கொடுப்பதில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இதற்கு முன்னால் மன்றத்தில் தொழில் மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற போது குறிப்பிட்டேன். மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான இந்தியன் ரேர் எர்த் என்ற நிறுவனம் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், அதில் எடுக்கப்படுகின்ற மூலப் பொருள்கள் வெளிநாடுகளுக்கும், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் சரியாகப் பயன்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த மாநில அரசு, மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து, மத்திய அரசை வற்புறுத்தி இதன் மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு பல்வேறு பொருட்களை அதாவது டிடானியம் குளோரைடு, டிடானியம் ஆக்சைடு, டிடானியம் மெடல் போன்றவைகளைத் தயாரிப்பதற்கு ஒரு மிகப்பெரிய தொழிற்சாலையை இந்த மாவட்டத்திலே கொண்டு வருவதற்கான ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 ஏப்ரல் 28]

கயிறு சம்பந்தமான தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாவட்டத்தில் சாதாரண குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலுக்கு இன்றைக்கு ஆபத்து வரக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு தேங்காய் மட்டை நார் கொண்டு போகக் கூடாது என்ற உத்தரவு போடப்பட்டு, இன்றைக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்காக இருக்கின்றது. அந்த வழக்கிற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இந்த உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும். கன்னியாகுமரிக்கு அனுப்பினால், கேரளாவிற்குச் சென்றுவிடும் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, இந்த உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மை நிலை கேரளாவிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு மட்டைநார் கொண்டு வரப்படுகிறது. அதனால் தேங்காய் நார் மட்டையின் விலை இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. கன்னியாகுமரிக்கு அனுப்பினால், கேரளாவிற்குப் போய்விடும் என்று காரணம் காட்டுவது சப்பைக் கட்டுவதுபோல் ஆகும். ஆகவே, கன்னியாகுமரிக்குச் செல்லக்கூடாது என்ற உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, கோகநட் ஷெல்லிலிருந்து ஒருவித கார்பன் தயாரிக்க படும் முறை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த தேங்காய் ஓட்டிலிருந்து கார்பன் தயாரிப்பதற்கு வெளிநாட்டிலிருந்து வேண்டிய 'டெக்னிகல் நோ ஹை'களைப் பெற்று, அதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்கும் சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

ரப்பரைப் பற்றி இங்கே பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரப்பரைப் பொறுத்த வரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், தண்ணீர் வசதி இருக்கின்றது. இந்தியாவிலேயே மிகுந்த, உலகத்திலேயே சிறந்த அளவுக்கு அங்கே ரப்பர் கிடைக்கின்றது. ஆகவே, மிகப் பெரிய அளவில் 2,000, 3,000 பேர்கள் வேலைசெய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி, நம்முடைய நாட்டிற்குத் தேவையான ரப்பரை உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கே உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பார்டிகிள் போர்டு, கார்டு போர்டு போல, இந்தக் கயிற்றிலிருந்து கழிக்கப்படும் கழிவு பொருள்களிலிருந்து (கோகனட்பித்) பார்டிகிள் போர்டு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை அரசே. டான்சி போன்ற நிறுவனம் நடத்துவது போல ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்குத் தேவையான ஒரு ஆலோசனையாக நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

மார்த்தாண்டத்திலே, கல்குளம், விளவங்கோடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் பழ ரசம், பழ ஜாம் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை நடைபெற்று வந்தது. அன்றைக்கு அங்கே ஒரு தொழிற் சங்கம் ஆரம்பித்தார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி, அந்த தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அதைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்து, அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் கூட சோனியத் யூனியனிலிருந்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஒரு தனியார் நிறுவனத்திற்கு இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்து அனுப்புவதற்கு ஆர்டர் கொடுத்திருந்ததாக அறிகிறேன். அங்கு தயாரிக்கப்படும் பழ ரசம், பதப்படுத்தப் பட்ட பழங்கள் இவைகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக ஏராளமான அந்நிய செலாவணியும் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. அத்துடன் ஓரளவுக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கும் என்கின்ற அளவுக்கு இதை அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைக்காக மட்டுமல்ல, உடனடியாக மூடப்பட்டு கிடக்கின்ற அந்த தொழிற்சாலையை திறந்து நல்ல முறையில் அரசு நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பனைப்பட பொருட்களைப் பொறுத்த அளவில், அந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாக கிடைக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பனையேற்றுத் தொழிலாளர்கள் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரையின் விலை குறைந்து போனதின் காரணமாக கருப்புக்கட்டிக்கு அதிகமான தேவையில்லாமல் இருக்கிறது. கரும்புக்கட்டியிலிருந்தும், பனஞ்சாறிலிருந்தும், பனம் சர்க்கரை, பாம்கோலா போன்றவைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன, இதன் மூலமாக ஓரளவுக்கு பனைப்படு தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே இவ்விதம் தயாரிக்கப் படுகிற பனம்சர்க்கரை, பாம்கோலா போன்ற பொருட்களுக்கும், பனை ஓலையிலிருந்து செய்யப்படுகிற கூடைகள், பலவேறு அலங்காரப் பொருட்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் நல்ல விற்பனை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால், பனையேற்றுத் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களிலுள்ள பெண்டிர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவும் வழிஏற்படும். ஆகவே இதைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாகர்கோவில் தொழிற்பேட்டையில் அங்கே தொழில் நடத்துவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தை யார் யார் தொழில் நடத்த முன்வருகின்றார்களோ அவர்களுக்கு பங்கிட்டு கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக விண்ணப்பம் போட்ட விண்ணப்பதாரர்கள்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

பலபேர்கள் இருந்தும், அரசு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனுக்கு தொழிற்பேட்டைக்கு என்றிருந்த இடத்தை கிட்டங்கி கட்டுவதற்கு கொடுத்திருக்கிறது, இதை நான் மிகவும் வன்மையாக கண்டிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிற்பேட்டையில் சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனுக்கு தேவைப்படும் கிட்டங்கி கட்டுவதற்கு இடம் கொடுப்பது என்பது, எவ்வளவோ கடன் பெற்று தங்கள் தொழிலை நடத்தவேண்டும் என்று இடம் கேட்டிருப்பவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க முடியாத நிலைமையை உருவாக்குகிறது. இதன் காரணமாக வருங்காலத்தில் தொழில்கள் அங்கு வளருவதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் த்ரீ பேஸ் (Three pages) மின்சார வசதி போன்றவை தொழிற்பேட்டை இடங்களில் எளிதாக வழங்கப்படும். அத்துடன் ஒரு தொழில் தொடங்கவேண்டும் என்றால், இதற்கென்று வாங்கவேண்டிய சர்ட்டிபிகேட் தனியாக தொழிற்பேட்டையில் இடம் கிடைத்தால் வாங்க வேண்டியதில்லை.

இன்னொன்றையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், 'நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட்' என்ற முறையில் ஒரு பீனியிலிட்டி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும். அப்போதுதான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. தொழிற்பேட்டையில் இல்லாமல் வேறு தனி இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் இந்த சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டம். அதோடு கடன்களையும் சீக்கிரமாக பெற முடியாது. ஆகவே இந்த பீனியிலிட்டி சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் இருக்கின்ற கட்டுப்பாடுகளை அரசு ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

மேலும், 25 ஹார்ஸ் பவர்-க்கு உட்பட்ட மின்சாரம் வழங்குவது என்றால் உரிமங்கள் அதாவது லைசன்ஸ் முறை தேவையில்லை என்றும் அதற்கு மேல் வேண்டுமென்றால் லைசன்ஸ் முறைகள் தேவையென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக, இந்த மாநிலத்தில் தொழில்துறையை வளர்க்கவேண்டுமென்றால் அதற்காக கருத்தரங்குகள் நடத்துகிறோம். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு தொழில் கருத்தரங்கை நடத்தியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக கருத்தரங்கில் எங்களைப்போன்ற பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் நடத்தவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் இங்கு சட்டமன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அங்கு தொழில் கருத்தரங்கு நடத்துவது சரியாக இருக்குமா என்பதையும் ஆலோசிக்கவேண்டும். அங்குள்ள

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

தொழில் நடத்துகின்றவர்கள் அத்தனைபேருமாவது இந்தக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டு பேசியிருக்கிறார்களா என்றால் தொழில் நடத்துகின்றவர்கள் அத்தனைபேரையும் அழைக்க வில்லை என்று தெரிகிறது. கருத்தரங்கில் ஒழுங்காக எல்லோரையும் அழைத்து குறைபாடுகளை கேட்டறிந்து, பிச்சனைகளை எல்லாம் அறிந்து கொள்வதற்கும், மேலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற நேரத்தில் இது போன்ற கருத்தரங்குகளை நடத்தவேண்டும். அதற்கு மாறான நிலையில் இந்த கருத்தரங்கு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் தொழில்துறை சம்பந்தமான பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றாலும், அதற்குரிய நேரமில்லாத காரணத்தாலும், இதுவரை நேரம் அளித்த கற்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-30]

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வணக்கத்திற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள், மானியக் கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு குறித்து மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே, இப்போது பேரவையில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே தொழில்கள் வளர வேண்டும், தொழிலாளர்கள் வாழ வேண்டும் என்பதுதான் இன்றையதினம் வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் இதய கீதம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தொழிற் கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் மிகத் தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசுகின்றபோது, தொழிற் கொள்கை கடுமையான வகையிலே இருக்கின்றதென்றும், இங்கே இருக்கக்கூடிய அரசு அலுவலர்கள் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றும் பெருவாரியான உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், உண்மையிலேயே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசு அலுவலர்கள், அதிலும் தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் கண்ணியமாகவும், அக்கறையாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் எடுத்துச்சொல்ல முடியும். ஆனாலும்கூட, இமையும், விழியும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும்கூட, கண் இமை கண்ணை எப்படியெல்லாம்,

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

அதிலே பூ விழுந்தாலும், பார்வை இருந்தாலும், அந்தக் கண்ணைப் பாதுகாக்கின்ற இமைகள் இருப்பதுபோல், எந்த கருத்துக்கள் எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து வந்தாலும்கூட, அந்தக் கருத்துக்களிலே இருக்கக்கூடிய உணர்வுகளைப் புரிந்து, பாதுகாக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த அரசும், இந்த அரசு அலுவலர்களும் பணியாற்றுகின்றார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். 'சாலை ஓரத்திலே வேலை அற்றதுகள், வேலையற்றுச் சுற்றித் திரிந்தால், நெஞ்சிலே விபரீத எண்ணங்கள் பிறக்கும்' என்று. அதையே தான் நான் இங்கே விடையாக வைக்க விழைகின்றேன். இன்றையதினம் இந்தத் தொழிற் கொள்கையை வகுத்து, இந்தப் பிரச்சனையிலே ஒரு தீர்வு கண்டதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. ஏற்கனவே இருந்த பல பல தொழில் பிரச்சனைகள் எப்படி இருந்தது என்று சொன்னால், தொழிற் சட்டங்கள் எப்படி இருந்தது என்று சொன்னால், பூ வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, மொட்டை அடிப்பது என்று சொல்வார்கள், அதைப்போல், தொழிற் கல்வி பெறுவதற்கும், தொழிற்சாலைகள் திறந்து விட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்லி விட்டு, அதற்குவேண்டிய சட்டதிட்டங்களை மாற்றியமைக்காமல் இருந்துவிட்டார்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. அந்த அளவில் இருந்து பல சட்ட திட்டங்களை திருத்தம் செய்து, மிக நல்ல முறையில் இந்தத் தொழிற் கொள்கையை இந்த அரசு அமைத்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த ஆட்சியின் கொள்கை உழைப்பவர்களை உயர்த்துவது என்பதுதான். இல்லாதவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இருப்பவர்களை, உழைக்கின்றவர்களை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக விரிவான, தேவையான ஒரு தொழிற் கொள்கை திட்டத்தை இந்த ஆட்சி தெளிவாக அறிவித்திருக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, பலபல நல்ல பல திட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அண்மையிலே, சேலம் மாவட்டத்தில், ஓமலூரிலே, தாத்தையங்கார்பேட்டையிலே மாக்னசைட் குத்தகை ஒரு தனிப்பட்ட நிறுவனத்திற்கு விடப்பட்டிருந்த குத்தகை காலம் முடிந்தவுடன், மேற்கொண்டு தனியாருக்கு குத்தகை விடாமல், அரசே அதை ஏற்றுக்கொண்டு

1979 ஏப்ரல் 23] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து அரசாங்கத்தின் தொழிற் கொள்கை என்ன என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ளலாம் என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சல்பைடு வகை கனி வகைகள் எங்கெங்கிருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து, அதை எப்படி தோண்டி எடுப்பது என்பதற்கான செயல் திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு அறிவித்திருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் பட்டுத் தொழில் உற்பத்தி தமிழகத்திலே எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை இங்கே மிக அழகாக படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையைக் காணும்போது, தமிழகத்திலே இன்றைய தினம், தர்மபுரி மாவட்டத்தில்தான் முழுமையாக பட்டுத் தொழில் வளர்ப்பிற்காக, தேவையான நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் அதற்குவேண்டிய டைரக்டர் ஆப் செரிகல்சர் இயக்கத்தை இந்த தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்ற நமது அரசின் கொள்கை சரியாகும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் மத்திய அரசு அனுமதியுடன், உதவியுடன் பலப்பல திட்டங்கள் நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் உருக்காலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற உடனடியாக மத்திய அரசிடமிருந்து அங்கீகாரம் பெற தமிழக அரசு முயற்சித்து வருகிறது. ஏராளமான பல புதுப்புதுத் திட்டங்களை உருவாக்க இந்த அரசு பலப் பலவகையில் மத்திய அரசை அணுகியிருக்கிறது.

அந்த நிலையில் நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சந்தனத் தொழில் மிகவும் தேவை. சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். சந்தனக் கட்டை என்று சொல்லும்போது சிலருக்கு அது சிறியதாகத் தெரியலாம். சிலருக்கு விறகாகத் தெரியலாம். சிலருக்குக் கட்டையாகத் தெரியலாம். ஆனால் அது பல கணக்கான ரூபாயைப் பெற்றுத்தருகிற சந்தன மரம் என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் அதை

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

விறகு என்று எண்ணிக் கொண்டு ஐந்து ரூபாய்க்கும் பத்து ரூபாய்க்கும் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் சிலர் பல்லாயிரம் ரூபாய் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை அடிப்படையில் ஒழிக்க சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அரசு தேசியமயமாக்க வேண்டும். இதனால் அரசு பல கோடி ரூபாய் வருவாய் பெற வழிவகை இருக்கிறது.

அதே போன்று இன்று கறுப்புக் கல்லின் மூலம் தமிழக அரசுக்கு பல கோடி ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இது முழுவதும் தனியார் கையில் இருந்தது. தமிழக அரசு இன்று இதனை ஏற்று ஓராண்டுக் காலத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் வருவாய் பெற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கக்கூடிய கறுப்புக் கல்லை எடுத்து வெளியே அனுப்பும் பொறுப்பை அரசே ஏற்று, தேசியமயமாக்கவேண்டும். அதிலே சட்டதிட்டங்கள் குறுக்கிட்டாலும் அதிலே தேவையான மாற்றங்களைச் செய்வது இன்றியமையாத கடமையாகும். அப்போதுதான் நாட்டிலே இருக்கும் பொதுச் சொத்துக்கள் தனியார் கைக்குச் செல்லாமல் இந்த நாட்டுக்குப் பயன்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, இதுபோன்ற சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையையும், கருப்புக்கல் திட்டத்தை அரசே எடுத்து மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாகவே, தமிழகத்தில் இன்றையதினம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் தான் பெரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையை முழுமையாக அமலாக்கக்கூடிய திட்டமாகும். 'சாலையோரத்திலே உள்ள வேலையற்றதுகள் கொதித்தெழுமவார்களேயானால் விபரீதம் ஏற்படும்' என்று பெரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான், சாலையோரத்தில் வேலையற்றவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்கள், அவர்கள் என்ன தொழிலைச் செய்ய முடியும் என்பதையெல்லாம் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்த பிறகுதான் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் தேவை என்பதை உணர்ந்து, சிறு தொழில்கள் மூலந்தான் எல்லோரும் வேலை வாய்ப்புப் பெற முடியும் என்பதை உணர்ந்து அரசு சிறு தொழில்களை ஊக்குவிக்க மாவட்டத் தொழில் மையங்களை அமைக்க முன் வந்தது. மாவட்டங்களில் பரவலாக சிறு சிறு தொழில்களைத் துவங்குவதன் மூலம் போக்குவரத்து பெருகிறது, கிராமம் நகரம் என்ற நிலையில் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டு பொருளாதாரம் மேம்பாடு அடைகிறது, வாங்குவோர் எண்ணிக்கை பெருகிறது.

[1979 ஏப்ரல் 23] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

வசதியுள்ளவர்கள். வசதியற்றவர்கள் என்ற நிலை மாறுபடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கிராமம் எங்கே என்று சொன்னால் அது இல்லையென்று சொல்லத் தக்க நிலைமை நிச்சயமாக வரும். இந்தியாவின் ஜீவநாடி கிராமங்களில்தான் இருக்கிறது என்பது காந்தியின் கருத்து. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை கிராமம், நகரம் என்ற நிலை இருப்பது நீடிக்கக்கூடாது, சிறு நகரம். பெருநகரம் என்ற அளவிலே கிராமங்கள் வளரவேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தல் காலத்திலே சொன்னார்கள். அதை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டந்தான் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள். அது சீராக நிறைவேற்றப்படட்டால் கிராமங்கள் இல்லையென்ற நிலை வந்தே தீரும். அந்த அளவுக்குக் கிராமங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வளர்ந்து பேருராட்சிகளாக, சிறு நகரம், பெரு நகரங்களாக மாறக்கூடிய வழிவகைகளை உண்டாக்கக்கூடிய மாவட்டத் தொழில் மையம் மிக மிகத் தேவையானது என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வகையில் அப்படிப்பட்ட மிக நல்ல திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

தொழில் கொள்கை என்று சொல்லுகிறபோது தீப்பெட்டித் தொழிலைப் பொறுத்து மத்திய அரசு கொள்கை தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கவில்லை.

[பிற்பகல் 12-40]

ஆனால், மாநில அரசின் கொள்கை தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் ஏராளமாக உண்டு. தொழிலாளர்களை எப்படி வாழவைக்க வேண்டுமென்ற சட்ட திட்டத்தை மிகத் தெளிவாக ஆராய்ந்து தெளிவாக தெரிந்துதான் இதுபோன்ற திட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது. ஏராளமான அளவிற்குப் புதிய புதிய, நல்ல தேவையான உருப்படியான, நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்கள் என்ற முறையிலே புதிய சிமின்ட் ஆலை அமைப்பது, சர்க்கரை ஆலை அமைப்பது, நலிந்த பல தொழில்களை எடுத்துக் கொள்வது, டான்ஸி நிறுவனத்தின் மூலமாகப் பல தொழில்களை உருவாக்க முயற்சிப்பது—இவைகள் எல்லாம் மிக மிகத் தேவையான திட்டங்களாகும்.

அது மட்டும் அல்ல. மின்சாரத் துறை என்று சொன்னால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு தேவையானது மின்சாரம் என்ற முறையிலே திட்டங்களைப் போட்டு இந்தியத் துணைத் கண்டத்திலே மிக அதிகமான அளவிற்கு தமிழகத்திலே இந்த ஆண்டு தான் அதிகமான மின் உற்பத்தி ஏற்பட்டிருப்பதைப்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 ஏப்ரல் 23]

பார்க்கிறோம். தமிழகத்திலே மிக அதிகமான உற்பத்தி செய்ததன் காரணமாக மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலமாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு நாட்டிலே தொழில்கள் முன்னேறக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே இந்த அரசு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டம் என்று சொல்கிறபோது தர்மபுரி மாவட்டம் என்று சொன்னாலே அங்கே இல்லாதது எதுவும் இல்லை என்பது தான்.—தர்மம்புரியக்கூடிய மாவட்டமாகத்தான் தர்மபுரி மாவட்டம் இருக்கிறது. அங்கே இல்லாதது இல்லை, எல்லாம் இருக்கும். இல்லாதது போல் காட்சியளிக்கும். கருப்புக்கல் அங்கே இருக்கிறது. அன்னியசெலாவணி ஈட்டித்தருகிறது. சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன, அங்கே சந்தனம் அன்னியச் செலாவணியைப் பெற்றுத் தருகிறது. அங்கே திராட்சை கிடைக்கிறது, அங்கே அதற்கு ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மூங்கில் இருக்கிறது. அங்கே கரும்பு இருக்கிறது, கரும்புச் சக்கை இருக்கிறது. இவைகளைப் பெற்று ஒரு தொழிற்சாலையை தொடங்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இல்லாதது ஒன்று வேறு எந்த மாவட்டத்திலேயும் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்குத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதிகமாக இல்லை, அளவிற்குத் தான் இருக்கிறதே தவிர உச்சவரம்பு எதுவும் இல்லாத நிலைமை இல்லை, தேவையான நிலைமைக்குத் தக்கவாறு இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை இல்லாத காரணத்தினால்தான் அந்த மாவட்டம் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறதே தவிர இயற்கைச் செல்வங்களை அத்தனையையும் கொண்டிருக்கிற மாவட்டமாக அது இருக்கிறது. 32 ஆண்டுக்கால வரலாற்றைப் பார்க்கிறபோது தர்மபுரி மாவட்டம் இந்த ஆண்டுதான் உண்மையான முழுமையான தேவையான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இன்றைய தினம் தமிழக அமைச்சரவை மிகத் தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிந்து பார்த்து அது பின்தங்கிய பகுதி என்று பார்த்து அதற்கு ஏன் பின்தங்கிய பகுதி என்ற பெயர் வந்தது, ஏன் அது தகுதியற்றிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்க்கு எல்லாத் தகுதியும் இருக்கிறது அதற்கு என்பதை உணர்ந்து நல்ல முறையிலே எல்லாத் துறைகளிலேயும் கல்வித் துறையானாலும் சரி, விவசாயத் துறையானாலும் சரி, கூட்டுறவுத் துறையானாலும் சரி, மின் துறையானாலும் சரி, இன்ன பிற துறையாகயிருந்தாலும் சரி தேவையான நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் தர்மபுரி மாவட்டத்தின் மக்களின் சார்பாக பாராட்டுகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு அமைச்சர் இல்லையென்று சொன்னாலும், பேரவைச் செயலர் இல்லையென்று சொன்னாலும், வாரியத் தலைவர் இல்லையென்று

1979 ஏப்ரல் 23] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

சொன்னாலும் அத்தனைக்கும் நான் இருக்கிறேன் என்ற முறையிலே தர்மபுரி மாவட்டம் என்றாலே புரட்சித் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் என்றாலே தர்மம் புரி என்று தான் பொருள். அந்த முறையிலே தர்மபுரி மாவட்டத்தின் முழுமையான நலன்களுக்காக திட்டங்களை உருவாக்கிவருவதற்காக தர்மபுரி மாவட்டத்தின் மக்களின் சார்பாக நான் வரவேற்று, பாராட்டி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழில், தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியங்களின் மீது, மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுக்குத் தேவையான, அவசியமான ஒரு தனி இலாபத்தைப் பெறுவதற்காக என்று இல்லாமல், ஒட்டு மொத்தமாக தமிழகம் முழுவதற்கும் என்ன என்ன நன்மைகள் வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு, இங்கே பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

தமிழக அரசு தொழிலை எப்படி அமைப்பது, வளர்ப்பது, காப்பது என்கிற நிலையில், இன்னொரு நோக்கம் எந்த வகையிலே அமைகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது எனது முதற்கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். தொழிலைப் பொறுத்த வகையில், வெவ்வேறு விதமான தொழிலாக நாம் அதைப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். கனரகத் தொழில்கள் என்கிற வகையில் ஒன்று பிரிக்கப்பட்டு, பிற்பட்ட கிராமப்புற தொழில் என்ற அளவிலே ஒரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இந்த இரண்டு பிரிவுகள் இப்பொழுது வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் மத்தியிலே, தேர்தலிலே வாக்குறுதி கொடுத்தபோது, நாங்கள் சொன்ன கருத்துக்களிலே முக்கியமானவை, பெரிய தொழில்கள் வேண்டும், காப்பாற்றப்பட வேண்டும்; ஆனால், அதே நேரத்தில் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற ரூ. 2, ரூ. 3 கூட சம்பாதிக்க முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிற ஏழை, உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, முதலில் வாய்ப்பு கொடுத்தாக வேண்டும்.

வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்கிற கருத்தை நாங்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லி, மக்கள் நம்பிக்கை ஓட்டைப் பெற்று, இன்றையதினம் ஆட்சியிலே இருக்கின்றோம். ஒரு அரசினுடைய கொள்கை, இன்னொரு அரசு வகுத்து விட்டுப் போன கொள்கைக்கு மாறாக இருந்து தீர வேண்டுமென்கிற கட்டாயமும் இல்லை; அதைப் போலவே, அந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டுமென்ற கட்டாயமும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

யாராலும் உருவாக்க முடியாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஆனால், முன்னாலே இருந்தவர்கள் தொடங்கி வைத்தவைகளை முடித்தாக வேண்டும். அதைப் போல், புதிதாக, யார், யாருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமோ, அதைச் செய்வதற்குத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு நிலைமைகளில் வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அதனை நாங்கள் சுட்டிக்காட்ட மறந்ததில்லை. ஆனால், அனுபவம் பெற்றவர்கள், தொழிலைப் பற்றி தெரிந்தவர்கள், தொழிலாளர்களைப்பற்றி தெரிந்தவர்கள், முழுமையான அடிப்படை காரணங்களை அவர்கள் சரிவரத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை இழந்துவிட்ட நிலையில்தான் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று கூட நான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த நாட்டில், வசதி படைத்தவர்கள் கோடிக்கணக்காக முதலீடு செய்து, ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கத் தயாராக இருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் முதலில் மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிடுகின்றேன். நாங்கள் பதவியேற்ற முதல் ஆண்டில் எந்தத் தொழிலையும் தொடங்குவதற்கு எந்த வசதிப் படைத்தவர்களும் தயாராக இருக்கவில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டியாக வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, அண்மைக் காலத்தில், அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை, ஒரு உறுதி ஏற்பட்ட பிறகு, என்னைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு அவர்களுக்கும் கிடைத்தது, எனக்கும் கிடைத்தது. அதை நாங்கள் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொண்டோம் என்பதையும், இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்பொழுது அவர்கள் குறிப்பிட்டவைகள் எல்லாம் எங்களுடைய மூலதனத்திற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்பது முதல் கோரிக்கையாகவும், நாங்கள் எந்த, எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ, அவைகளுக்கு அனுமதி கிடைக்க பல மாதங்கள் ஆகின்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்பதும் அவர்களுடைய முக்கியமான இரு கோரிக்கைகளாக, எண்ணங்களாக இருந்தன. முதல் ஆண்டு முடிந்து, இரண்டு ஆண்டு ஆன பிறகு, அல்லது, 5, 6, 7 மாதங்கள் கழிந்த பிறகு இன்றையதினம் அந்த நம்பிக்கையை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இப்பொழுது நான் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அல்லது சொல்ல விரும்பாவிட்டாலும் ஏதோ, தமிழகத்தில் நாம் முதலீடு செய்து தொழிலை துவங்கினோமானால், நிச்சயமாக அது ஒழுங்காக சரியாக நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டும் நிச்சயமான உண்மை என்பதை மட்டும் நான் அறமத்தமாகச் சொல்கின்றேன்.

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[பிற்பகல் 12-50]

அதை அவர்கள் சொல்லியபோது எனக்கு நினைவு படுத்துகிற வகையில் சில காரியங்களை எடுத்துக்காட்டிய போதும் நான் அவர்களுக்கு சொன்னது ஒன்றுதான், நீங்கள், உங்கள் முதலில் இங்கே நல்ல தொழிற்சாலையைத் துவங்க ஆதார கட்டமாக அமைத்து அதை நன்கு செயல்பட செய்து உழைத்த பிறகு அந்த தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு உங்கள் மூலதனம் உங்களுக்கு திரும்ப வராமல் போகின்ற நிலைமை ஏற்படாது என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி உறுதியும் கொடுத்தேன். அந்த அடிப்படையில் அந்த நம்பிக்கையில் அண்மைக் காலங்களில் பல்வேறு பிரச்னை தொழிலாளர்கள் சார்பிலும், ஆலை முதலாளிகள், அதிபர்கள் இடையே பிரச்னைகள் அதிகமாக, மிக அதிகமாக நாம் அஞ்சும்படியாக மூண்டிருந்தாலும் கூட இறுதியில் சமூகமாக ஒரு நல்ல முறையில் செயல்படுகின்ற நோக்கம் தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களுக்கும், அதிபர்களுக்கும் இருந்ததின் வளைவாக எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமான நன்மைகளையெல்லாம் தமிழக அரசும், தமிழக மக்களும் பெற்றார்கள் என்பதை இங்கே நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அவர்கள் பேச்சு எனக்கு எடுத்துக் காட்டியது.

இந்த அரசு எப்படிப்பட்ட கொள்கையை பின்பற்றும் என்று அவர்களுக்கு புரியாமல் இருந்த காலம் அது. ஒன்று, எல்லா பெரும் தொழில்களும், கனரக தொழில்கள் அனைத்தும், வேறுபட்ட பல தொழில்களிலும் முதலீடு செய்த பிறகு வளர்ந்து வருகிற நிர்வாகத்தில் அதை அப்படியே தேசிய உடமையாக ஆக்கிக் கொள்வார்களோ என்கிற அச்சம் அவர்களுக்கு முதலில் இருந்தது என்பதை நான் புரிந்துக் கொண்டேன். நான் ஒரு முறை இந்த மாமன்றத்திலே பேசும்போது வேறு பிரச்னைகளைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் போன்றவைகளை கொடுக்கின்ற போது தனியார் துறையில் கொடுக்கின்ற 8.3 சதவீதம் போனஸை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், அரசு நடத்துகிற நிறுவனங்களில் ஒப்பக்கொள்வதில்லை. தொழிலாளர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அது நஷ்டத்தில் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் அதிகமாக கேட்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தது. அதை நான் சுட்டிக்காட்டி அந்த விஷயத்தில் தேசிய உடமை பாக்குவது தேவைதானா என்று சொன்னதை அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர்கள் பிரச்னை என்று வரும்போது அவர்களுடைய மொத்த தீர்மானத்தையும், அதை ஒழுங்காக செய்து அவர்களுக்கெல்லாம் வழி நடத்திச் சில நல்ல சங்கங்கள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

இருந்தேயாக வேண்டும் என்ற கொள்கை இருக்கிறது. தொழில் அதிபர்களும் முதலாளிகளும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் என்னைச் சந்தித்து பேசுகிறபோது அவசரப்பட்டு எந்தவிதமான முடிவையும் எடுக்க வேண்டாம். முடிவுகளை எடுப்பதற்கு முன் எங்களையெல்லாம் கொஞ்சம் கலந்து கொள்ளுங்கள், பிரச்னைகளை சுமுகமாகவே தீர்த்துக் கொண்டு விடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தொழிற்சங்கங்களிலும் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று விடுகின்றன. தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய தேவையின் விளைவே அவர்களை போராடச் செய்கிறது என்பது ஒன்று. இன்னொன்று தம் தம் சங்கங்களை யூனியன்கள் என்று சொல்லப்படுகிற தொழிலாளர்கள் அமைப்புகளை புதிதாக துவங்குவதற்கும், அப்படித் துவங்கியவர்கள் பழைய சங்கங்களில் இருக்கின்ற வேலை செய்கிறவர்கள் எந்தஅளவிற்கு அதிபர்களிடம் இருந்து அதிகமாக பணம் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களோ அதை விட அதிகமாக நாங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்கிற நிலைமையில் தொழிலாளர்களுக்கு அறிவிலே ஊட்டி அதன் விளைவாக பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. நல்ல தொழிற்சங்கங்கள் இல்லை என்றால் புதிய தொழிற்சங்கங்கள் தேவை என்பதையும் நல்ல தொழிற்சங்கம் இருந்து புதிய தொழிற்சங்கம் வந்தால், அது அந்த நல்ல தொழிற்சங்கத்திற்கு பாதகம் விளைவிக்கிறது என்கிற பிரச்னைகள் மக்கள் மத்தியிலே, குறிப்பாக தொழில் அதிபர்கள் முதலாளிகள் மத்தியில் பெரும் அச்சத்தையும், அதிருப்தியையும் விளைவித்திருக்கிறது. தமிழகத்தில் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக நாம் பணத்தை முதலீட்டுக் கொள்கையில் செலவழித்துவிட்டு, அந்தக் கொள்கையை காப்பாற்றுவதற்காக நாம் அந்தப் பணத்தை செலவிட வேண்டி வருமோ உழைக்க வேண்டுமோ என்ற சந்தேகத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் அண்மையில் நடந்து இருக்கின்ற சில போராட்டங்கள் பிரச்னைகள் அவைகள் எல்லாம் எவ்வளவுதான் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கும் கொள்கைக்கும் கூட மாறாக இருக்கிறது என்றாலும் உழைக்கும் வர்க்கம் பட்டினி கிடந்து தவித்துவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் தொழிலாளர்கள் நசிதது விட்டால் அதற்குப் பிறகு எந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி, வேலைச் செய்யச் சொல்வது என்ற பிரச்னையை உணர்ந்த பெரியவர்கள், தொழிலாளர், தலைவர்கள் விட்டுக்கொடுத்து, ஒரு நல்ல

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒப்பந்தத்திற்கு மற்றவர்களையும் வரச்செய்து, தாங்கள் ஒப்புக் கொண்டதின் விளைவாக அமைதியான சூழ்நிலையை முழு அளவில் என்று சொல்லி, என்னையே நான் ஏமாற்றிக்கொள்ளவும் விரும்பவில்லை, உங்களையும் ஏமாற்றத் தயாராக இல்லை, மிகப் பெருத்த அளவிற்குத் தொழில் துறையில் அமைதி இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு. கிறேன்,

இதற்கெல்லாம் பிறகு தான் என்னைச் சந்தித்த தொழில் அதிபர்கள் நாங்கள் எங்களால் முடிந்த அளவிற்கு எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் மூலதனம் செய்திடத் தயாராக இருக்கிறோம். அரசு தரவேண்டும் என்று இல்லை அல்லது அரசு பங்குதாரர்களாக ஆகி கூட்டுத் தொழிலாக அமையும் என்றால் கூட எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நாங்கள் முதலீடு செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம், எந்தெந்தத் தொழில்கள் தொடங்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ அல்லது நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற தொழில்கள் எந்தெந்த இடத்தில் தொடங்கினால் மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கும், தொழில்களும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற வகையில் அவர்கள் மீண்டும் அரசின் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து அந்த உத்தரவாதத்தைத் தந்தார்கள்.

அதன் பலன்—நான் முடிவான சில எண்ணங்களுக்கு ஆட்பட்டு, அதைத் திட்டமாக உருவாக்கி, அந்த அதிபர்களின் பணத்தை மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிடக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவும், அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய மூலதனத்திற்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்கும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவும், அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற அந்த நிலையில் நான் சில யோசனைகளை அவர்களுக்குக் கூறினேன். அதிலே குறிப்பிடத்தக்க என்னுடைய யோசனைகள் பல்வேறு வகைகளில் இருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

ஒன்று, புதிதாக விஞ்ஞானரீதியில் அறிவியல் துறைகள் உருவாக்கப்படவேண்டிய மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே உருவாக்கப்படுகின்ற உற்பத்தி பொருள் நமது நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான பொருளாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பொருள் ஒவ்வொரு நாளும் மக்களுக்குப் பயன்பட்டு, அது செலவாக்கப்படுகின்ற அல்லது உணவுப் பொருள் போல் ஜீரணிக்கப்படுகின்ற பொருள்களாக அது உற்பத்தியாக வேண்டும் என்ற நிலைமையை நான் எடுத்து வைத்தேன். அந்த வகையிலே பல நிறுவனங்கள் பற்றிப் பேசுகிற

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 23]

போது சில குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை சொன்னவர்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம் இன்னும் மலிவாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 1 நிமிடம் தான் இருக்கிறது. முடித்து விடவேண்டும். கரெக்ட்டாக ஒரு மணிக்கு கில்லட்டின் எடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : என் வாட்ச் படி இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. நாளைக்குப் பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கில்லட்டின் எடுத்து விட்டால் மானியக்கோரிக்கை மீது விவாதம் கிடையாது. அப்புறம் அப்ராபிரியேஷன் பில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், ஆகவே, 1 மணிக்கு முடித்துவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இன்னும் என்னவெல்லாமோ சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பி, புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். அதை மேலவையில் முழுமையாக நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைய விவரங்களை நான் தருகிறேன் என்று சொல்லி, உங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கேயும் இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் நீங்கள் என்னென்ன கேள்விகள் கேட்க விரும்புகிறீர்களோ, அதை எழுதிக் கொடுத்து, தயவு செய்து முடிந்தால் இங்குள்ள ஒரு சிலராவது அங்கே வந்து அவ்வப்போது அவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்து, கேட்கச் சொல்லவேண்டும் என்கிற வேண்டுகோளையும் நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நிறுவனத்தைப்பற்றியும் பல புள்ளி விவரங்களை நான் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. பல்வேறு தொழில் துறைகளைப்பற்றியும், எத்தனை தொழில் நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன; எத்தனை பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள், எத்தனை தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் சொல்லியாக வேண்டும். இல்லையென்றால் இது மாமன்றத்திற்கு மட்டும் ஏமாற்றமாக இருக்காது; தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் ஏமாற்றமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, வேறு வழியில்லாத நிலையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எனக்கு உதவுகின்ற வகையில் நாளைய தினம் மேலவைக்கு வந்து, குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு கட்சித்

1979 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தலைவர்களாவது வந்து, அவர்களுடைய கட்சி நண்பர்களுக்கு, மேலவையில் இருக்கிற எம்.எல்.சி-களுக்குச் சொல்லி, நான் பேசும்போது கேள்வி கேட்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்த சோதனை இப்போது புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. 5½ மணி நேரம் பேச வாய்ப்பளித்த மன்றம் இப்போது ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளச் சொல்லும் கட்டாயத்திற்கு நான் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதால் இத்துடன் என்னுடைய உரையை நிறுத்திக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே இருப்பவர்கள் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், ஆன் எபாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இன்றையதினம் ஒரு மணியோடு இந்த விவாதம் முடிவடைய வேண்டும். அதற்குப் பிறகு 'அப்ராபிரியேஷன் பில்' தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற தகவலை முதலமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லவில்லையா? முதலமைச்சருக்கு இது தெரியாதா? மேலும் இந்த பெரிய டிமாண்டில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் விரிவாகப் பதில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. இப்போது பிற்பகல் ஒரு மணி. விவாதம் முடிவுற்று வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறது.

திருவாளர்கள் செ. சதாசிவம், என். பழனிவேல், மு. அம்பிகாபதி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 24 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,72,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரியத் தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 51 — தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் ரெ. வி. சவுந்திரராஜன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம், மு. அம்பிகாபதி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

[1979 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 51 — தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,39,39,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 7 — மாநில சட்டமன்றம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 7 — மாநில சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 77,63,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 37 — பொதுப்பணிகள்—கட்டடங்கள்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 37 — பொதுப்பணிகள்—கட்டடங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,78,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(உ) கோரிக்கை எண் 38 — பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 38 — பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,20,85,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

“மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 23]

(ஊ) கோரிக்கை எண். 42.

ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி - “மானியக் கோரிக்கை எண். 42 - ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 29,90,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(எ) கோரிக்கை எண். 43.

பல்வகை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி - “மானியக் கோரிக்கை எண். 43 - பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 45,33,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(ஏ) கோரிக்கை எண். 53.

பொதுப் பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவு-கட்டடங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி - “மானியக் கோரிக்கை எண். 53 - பொதுப்பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவு-கட்டடங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,67,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 23]

(ஐ) கோரிக்கை எண். 58.

மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி - “மானியக் கோரிக்கை எண். 58 - மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,14,43,52,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரியத்தொகை வழங்கப்பெற்றது”.

(ஓ) கோரிக்கை எண். 8.

தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி - “மானியக் கோரிக்கை எண். 8 - தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 21,76,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(ஐ) கோரிக்கை எண். 44.

எழுது பொருள்-அச்சத்துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “மானியக் கோரிக்கை எண். 44 - எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,23,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்”.

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

7. அறிவிப்பு.நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்டமுன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டுநிதி ஒதுக்க (எண் 3.) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவும் ஆளுநர் தமது இசையைத் தெரிவித்துள்ளார்.